EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 29.10.2004
COM(2004) 728 galīgā redakcija

2004/0261 (CNS)
2004/0262 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVAI

ar ko groza Direktīvu 77/388/EEK nolūkā vienkāršot pievienotās vērtības nodokļa saistības

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVAI

ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 77/388/EEK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksai ar nodokli apliekamām personām, kuras nav reģistrētas attiecīgās valsts teritorijā, bet ir reģistrētas citā dalībvalstī

Priekšlikums

PADOMES REGULAI

ar ko groza Regulu (EC) Nr. 1798/2003 par administratīvas sadarbības pasākumu ieviešanu saistībā ar vienas pieturas shēmu un pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanas procedūru

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. IEVADS

Komisija 2003. gada oktobrī iesniedza paziņojumu, kurā tika pārskatīta tā PVN stratēģija, ko Komisija uzsāka 2000. gada jūnijā, un tika izklāstītas iniciatīvas, kas nākotnē jāuzņemas saskaņā ar šo stratēģiju[1]. Šajā stratēģijā tika paredzēta četriem galvenajiem mērķiem pielāgota rīcības programma: esošo noteikumu vienkāršošana, modernizācija un vienveidīga piemērošana un ciešāki administratīvās sadarbības pasākumi starp dalībvalstīm, lai apkarotu ekonomiskos noziegumus.

Paziņojumā nodokļu saistību vienkāršošana tika noteikta kā viena no galvenajām turpmākā darba jomām. Vienkāršošanu īpaši var sasniegt, plašāk izmantojot elektronisko sakaru līdzekļus starp ar nodokli apliekamajām personām un nodokļu iestādēm, un starp nacionālajām nodokļu iestādēm.

Uzņēmējdarbības pienākumu vienkāršošanas PVN jomā mērķis, saskaņā ar Eiropas Padomes 2004. gada 25. un 26. marta lūgumu, ir noteikt vienkāršošanas jomas. Reaģējot uz šo lūgumu, Konkurences Padome 2004. gada un 17. un 18. maija sanāksmē pieņēma secinājumus par labāku reglamentāciju.

Atbilstoši šiem secinājumiem, Īrijas un nākošā Nīderlandes Prezidentvalsts 2004. gada jūnijā uzaicināja citas dalībvalstis iesniegt konkrētus ierosinājumus vienkāršošanai, pamatojoties uz savu valstu pieredzi. Vairākas dalībvalstis ierosināja vienkāršot Sesto PVN Direktīvu, tomēr tika nolemts šo ierosinājumu neņemt vērā Konkurences Padomes kontekstā, jo tā jau bija Komisijas PVN vienkāršošanas programmas daļa.

Neoficiālā ECOFIN sanāksmē 2004. gada 11. septembrī Nīderlandes Prezidentvalsts izvirzīja arī "Izaugsmes veicināšanas, mazinot administratīvos ierobežojumus" jautājumu. Pašreizējais priekšlikums ir pilnīgi atbilstošs šim mērķim.

Turklāt nesen publicētajā Eiropas Nodokļu pārskatā[2], ko veica Komisija 2003. gada otrajā pusē, tika apstiprināts, ka ar nodokli apliekamas personas, kurām ir PVN saistības dalībvalstī, kur tām nav dibinājuma, it tās personas, kurām ir vislielākais atbilstības slogs. Šķiet, ka būtiska ar nodokļiem apliekamu personu daļa pat atturas no PVN darbības veikšanas citās dalībvalstīs šā sloga dēļ, kas tiek uzlikts, lai tur ievērotu PVN saistības. To apstiprina dokuments, ko par elektronisko komerciju 2003. gadā sagatavojis Eiropas Patērētāju centra tīkls. Šajā pārskatā pašreizējais PVN režīms noteikts kā viens no iemesliem tam, ka operatori atsakās pārdot preces patērētājiem, kuri dzīvo citā, no tās dalībvalsts, kurā uzņēmējsabiedrībai ir dibinājums, atšķirīgā dalībvalstī. Tādēļ PVN režīma vienkāršošana dos labumu uzņēmumiem un arī patērētājiem, kuriem būs pieejams plašāks preču diapazons visā iekšējā tirgū.

---

1 COM(2003) 614 Galīgais
http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/publications/official_doc/com/com.htm

2 SEC(2004) 1128
http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/publications/working_doc/working_doc.htm

Piedevām, pašreizējā atmaksas procedūra saskaņā ar Astoto PVN Direktīvu[3] šķiet esam tik apgrūtinoša, ka pēc aplēsēm vairāk nekā 53,5% lielo sabiedrību šo problēmu dēļ nav pieprasījušas atmaksu, uz kuru tām kādā brīdī bija tiesības.

Šī priekšlikuma galvenais mērķis tādēļ ir ieviest vienkāršošanas pasākumus, tiecoties uz PVN ievērošanas sloga mazināšanu ar nodokli apliekamām personām, kurām nav dibinājuma tajā dalībvalstī, kur tās veic darbību.

Priekšlikumā ietverti seši konkrēti pasākumi, lai sasniegtu šo mērķi:

– vienas pieturas shēmas ieviešana ar nodokli apliekamām personām, kurām nav dibinājuma;

– vienas pieturas shēmas ieviešana, lai modernizētu Astotās Direktīvas atmaksas procedūru;

– to preču un pakalpojumu diapazona harmonizēšana, kurām dalībvalstis var piemērot ierobežojumus atskaitīšanas tiesībām;

– apgrieztās maksas mehānisma izmantošanas paplašināšana zināmiem darījumiem starp uzņēmumiem (B2B), ko veikušas ar nodokli apliekamas personas, kurām nav dibinājuma;

– speciālās shēmas pārskatīšana mazajiem komersantiem;

– tālpārdošanas pasākumu vienkāršošana.

Tas ir veikts ar trīs dažādu likumdošanas priekšlikumu palīdzību: Sestās PVN Direktīvas grozījumi[4], Astotās PVN Direktīvas aizstāšana un grozījumi Padomes Regulā (EK) Nr. 1798/2003 par PVN administratīvo sadarbību[5].

Šī iniciatīva jau ir plaši apspriesta ar dalībvalstīm un ir bijusi daudzpusīgu konsultāciju procesa priekšmets Internetā.

---

3 Padomes 1979. gada 6. decembra astotā direktīva 79/1072/EEC par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem - kārtība pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajā valstī OV L 331, 27.12.1979, 11. lpp. Direktīvas, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Aktu attiecībā uz nosacījumiem par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanos un labojumiem Līgumos ar kuriem izveidota Eiropas Savienība – II pielikums: Pievienošanās akta 20. pantā minētais saraksts – 9. Nodokļu sistēma.

4 Padome 1977. gada 17. maija sestā direktīva par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 13.6.1977, 1. lpp.). Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar direktīvu 2004/66/EC (OV L 168, 1.5.2004, 35. lpp.).

5 Padomes 2003. gada 7. oktobra regula (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā un Regulas (EEK) Nr. 218/92 atcelšanu (OV L 246, 15.10.2003, 1. lpp.). Regula, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes regulu (EK) Nr 885/2004 (OV L 168, 1.5.2004, 1. lpp.).

2. VIENAS PIETURAS SHĒMAS IEVIEŠANA

Saskaņā ar esošajiem noteikumiem, ar nodokli apliekamai personai, kurai ir ar nodokli apliekami darījumi, par kuriem tai ir pienākums maksāt nodokli vairāk nekā vienā dalībvalstī, būs jāpilda PVN saistības (reģistrācija, pārskati, samaksa) katrā no šīm dalībvalstīm. Tā kā dalībvalstīm ir ievērojama rīcības brīvība, nosakot PVN saistības (pārskatu saturs un to biežums), ar nodokli apliekamai personai var būt jāsaskaras ar lielu dažādu pienākumu daudzumu, kas jāizpilda vairākās dalībvalstīs.

Speciālā shēma personām, kurām nav dibinājuma un kas piegādā elektroniskos pakalpojumus ar nodokli neapliekamām personām, kas paredzēti atbilstoši Sestās PVN Direktīvas 26c. pantam šajā stadijā ir šī principa vienīgais izņēmums. Savā priekšlikumā par ar elektroniskiem līdzekļiem sniegtiem pakalpojumiem (elektroniskā komercija)[6], Komisija uzskatīja, ka elektroniskās komercijas operatoriem, kuri nav ES elektroniskās komercijas operatori, atbilstība jāpadara pēc iespējas viegla un vienkārša. Šajā nolūkā Komisija ieteica, lai elektroniskās komercijas operatoriem, kuri nav ES elektroniskās komercijas operatori, pieprasītu reģistrēties tikai vienā dalībvalstī. Tad tie pieskaitītu PVN pēc tās likmes, kas piemērojama šajā dalībvalstī, un tiem būtu jāstrādā tikai ar vienu nodokļu administrāciju ES ietvaros.

Sarunu gaitā Padomē šis priekšlikums tika grozīts, lai nodrošinātu, ka PVN jāpieskaita pēc likmes, kas piemērojama tajā dalībvalstī, kurā klients ir rezidents. Tomēr 2002. gada jūnijā pieņemtā Padomes Direktīva 2002/38/EC[7] apstiprināja principu, atbilstoši kuram elektroniskās komercijas operatoriem, kuri nav ES elektroniskās komercijas operatori, bija jāstrādā tikai ar vienu PVN iestādi dalībvalstī pēc viņu izvēles (vienas pieturas shēma).

Komisija ir pārliecināta, ka vienas pieturas modelis varētu vienkāršot nodokļu saistības ievērojami lielākam skaitam komersantu, nekā tas ir tagad. Pamatojoties uz no dalībvalstīm saņemto informāciju, Komisija rēķina, ka reģionā pašlaik ir 250 000 PVN reģistrācijas Eiropas Savienībā, kas saistītas ar komersantiem, kuriem dibinājums ir citās dalībvalstīs. No šādas sistēmas plašākas izmantošanas it sevišķi varētu gūt labumu ES uzņēmējsabiedrības, kas veic pārrobežu darbību, par kuru tām iestājas saistības maksāt PVN dalībvalstīs, kurās tās fiziski neatrodas. Viena no ieinteresēto uzņēmējsabiedrību pamatkategorijām noteikti ir ar nodokli apliekamas personas, ko aptver tālpārdošanas pasākumi. Tomēr to varētu izmantot arī citiem darījumiem, it sevišķi piegādēm, kas ietver uzstādīšanu vai montāžu, darbu ar nekustamo īpašumu, pārvietošanu un pārdošanu izstādēs, gadatirgos vai tirgos, u.c.

Ja būs ieteiktie paplašinājumi apgrieztās samaksas izmantošanai piegādēs, kas ietver uzstādīšanu vai montāžu, darbu ar nekustamo īpašumu un 9. panta 2. punkta c. apakšpunkta pakalpojumus, vienas pieturas shēma šiem darījumu veidiem aptvertu tikai B2C darījumus. No otras puses, B2B darījumi, kuriem apgrieztā samaksa nav piemērojama, tiktu aptverti ar vienas pieturas shēmu.

Rezultātā, kad ES komersants veic ar nodokli apliekamus darījumus dalībvalstī, kurā tam nav dibinājuma:

---

6 KOM(2000) 349 galīgā versija

7 Padomes 2002. gada 7. maija direktīva ar kuru groza un īslaicīgi groza Direktīvu 77/388/EEK attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa piemērošanu radio un televīzijas apraides pakalpojumiem un dažiem elektroniski sniegtiem pakalpojumiem (OV L 128, 15.5.2002, 41. lpp.).

– vai nu klients ir atbildīgs par PVN saskaņā ar apgrieztās samaksas mehānismu un komersantam, kuram nav dibinājuma, nav deklaratīvu saistību aplikšanas ar nodokli dalībvalstī;

– vai komersants, kuram nav dibinājuma, ir persona, kurai ir pienākums maksāt nodokli, un tas varētu ievērot savas deklaratīvās saistības saskaņā ar vienas pieturas shēmu.

Tātad, šim komersantam, ja viņš izvēlas izmantot vienas pieturas shēmu, būtu tikai nepieciešams būt reģistrētam PVN piemērošanas nolūkā dalībvalstī, kurā tam ir dibinājums.

Šai vienas pieturas shēmai jābūt ar nodokli apliekamu personu izvēles iespējai, jo var būt tāds gadījums, kad dažas uzņēmējsabiedrības, kuras jau ir tieši reģistrētas citā, no viņu pašu dalībvalsts atšķirīgā dalībvalstī, vēlēsies saglabāt šo situāciju. Piemēram, komersants, kuram jāiesniedz gada pārskats vienā dalībvalstī, kurā tam nav dibinājuma, varētu nebūt ieinteresēts izmantot vienas pieturas shēmu. No otras puses, komersantam, kurš izvēlas speciālo shēmu, būtu jāievēro vienots un saskaņots pienākumu komplekss, kas aptver visas viņa ar nodokli apliekamās piegādes tajās dalībvalstīs, kurās tam nav dibinājuma. Šos pienākumus varētu izpildīt ar elektronisko līdzekļu palīdzību, lai informāciju varētu viegli pārsūtīt katrai patēriņa dalībvalstij.

Atbildība par nodokļa lieluma noteikšanu un kontroli joprojām būtu patēriņa dalībvalsts ziņā, kuras PVN tiesību aktus (it sevišķi, attiecībā uz likmēm) turpinātu piemērot. Tomēr, ar nodokli apliekama persona, kurai nav dibinājuma, gūtu labumu no iespējas kontaktēties (par reģistrāciju un pārskatiem) tikai ar savas valsts administrāciju un piemērot saskaņotu atbilstības noteikumu kompleksu (ietverot reģistrācijas formu, saturu un nodokļu atmaksas biežumu, un maksājumu un atmaksas noteikumus).

Tomēr jāatzīmē, ka:

– naudas pārskaitījumi būs jāveic tieši starp ar nodokli apliekamo personu un katru patēriņa dalībvalsti. Pieredze ar esošo elektroniskās komercijas speciālo shēmu ir parādījusi, ka darījumi ar naudas pārdalīšanu, kas saņemta no ar nodokli apliekamā, reģistrācijas dalībvalstij ir ļoti apgrūtinoši. Tā nebūtu reālistiska izvēles iespēja - attīstīt kaut ko līdzīgu galvenās kases funkcijai, kas nepieciešama, lai apstrādātu naudas plūsmu apjomu, kas būtu raksturīgi daudz plašākai pielietošanai. Tomēr iespējams, ka finanšu starpnieki vai citi uzticami trešo personu pakalpojumu sniedzēji varētu maksājumu apstrādes funkciju piedāvāt operatoriem saskaņā ar šo shēmu, kas tos atbrīvotu no vairāku maksājumu nastas. Šādi komercpakalpojumi būtu sevišķi pievilcīgi mazākiem operatoriem, tomēr tos būtu jāpamato ar komerciālo realitāti.

– nacionālie pienākumi nebūtu speciālās shēmas daļa un joprojām tiktu piemēroti iekšzemes atbilstības noteikumi (piemēram, deklarēšanas periodi, samaksas un atmaksas noteikumi). Tās dalībvalstis, kas vēlas to darīt, var iekļaut šos pienākumus vienas pieturas shēmā. Šī izņēmuma iemesls ir tas, ka vienas pieturas shēma nav paredzēta, lai novestu pie nacionālo pienākumu pilnīgas harmonizācijas, kuru Komisija neuzskata ne par reālistisku, ne vajadzīgu šajā stadijā.

Diskusijās ar dalībvalstīm tika noskaidrots, ka tā kā potenciālo komersantu skaits saskaņā ar iekšējo Kopienas vienas pieturas sistēmu būs daudz lielāks, nekā tas skaits, kuru šodien aptver

elektroniskās komercijas speciālā shēma (potenciāli vairāk nekā 200 000 komersanti salīdzinājumā ar daudz mazāk nekā 1000, kas identificēti saskaņā ar elektronisko pakalpojumu pasākumiem), tikai šīs sistēmas dubultošana nav reālistiska pieeja.

Saskaņā ar pašreizējiem pasākumiem, uzņēmējsabiedrībām, kam ir pienākumi dalībvalstīs, kurās tām nav dibinājumu, ir pienākums veikt tiešu maksājumu tām dalībvalstīm, kur šie darījumi ir PVN priekšmets. Šī situācija attiecas gan uz komersantiem, kuriem ir dibinājumi ES ietvaros, un komersantiem, kuriem ir dibinājumi ārpus ES. Līdzīgi kā attiecībā uz nodokļa atmaksu, dalībvalstis var vai nu veikt atmaksu, vai pārnest pārpalikumu uz sekojošo nodokļu periodu. Komisija uzskata, ka pašreizējie pasākumi nodokļa samaksai un atmaksai jāturpina komersantiem, kuri izmanto vienas pieturas shēmu.

Ar nodokli apliekamo personu, kurām nav dibinājumu, elektronisko pakalpojumu piegādes ar nodokli neapliekamām personām ir izņēmums no parastā principa attiecībā uz maksājumiem un atmaksu. Komersanti, kuriem nav dibinājumu un kas izmanto speciālo shēmu elektroniski piegādātiem pakalpojumiem, veic vienotu maksājumu reģistrācijas dalībvalstij, kura tad pārdala atbilstošu summu patēriņa dalībvalstīm. Ir speciāli pasākumi tā investīciju nodokļa piedziņai, ko segušas ar nodokli apliekamas personas, kurām nav dibinājumu un kuras sniedz elektroniskos pakalpojumus. Komisijas viedoklis ir tāds, ka šajā stadijā šo speciālo shēmu šim priekšlikumam nav jāietekmē.

Saskaņā ar Padomes Direktīvas 2002/38/EC 5. pantu, līdz 2006. gada 30. jūnijam, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, Padome pārskatīs pašreizējo speciālo shēmu elektroniski piegādātajiem pakalpojumiem. Šajā kontekstā tiks izpētīta saistība starp ieteikto vienas pieturas shēmu un elektroniskās komercijas pasākumiem, un iespēja pēdējos ietilpināt vienas pieturas shēmas kategorijā.

3. ASTOTĀS PVN DIREKTĪVAS PĀRSKATĪŠANA

Astotās Direktīvas atmaksas procedūras nepareiza darbība gan komersantiem, gan dalībvalstu nacionālajām administrācijām daudzus gadus ir radījusi ievērojamas problēmas. No komersantiem un viņus pārstāvošajām organizācijām ir saņemtas sūdzības, kurās nožēlots ilgais laiks, kas vajadzīgs pienākošās atmaksas saņemšanai.

Tādēļ Komisija 1998. gada jūnijā izvirzīja[8] priekšlikumu Direktīvai ar mērķi aizvietot Astotajā PVN Direktīvā formulēto PVN atmaksas procedūru ar jaunu sistēmu citā dalībvalstī samaksātā PVN atgūšanai. Saskaņā ar šo ieteikto sistēmu, ar nodokli apliekamas personas atgūtu PVN tieši ar PVN deklarāciju palīdzību, ko tās iesniegušas dalībvalstīs, kurās tās bija dibinātas (tā sauktie starpvalstu atskaitījumi). Šī sistēma būtiski vienkāršotu problēmas komersantiem, jo tie tādā pašā veidā, kā savas valsts PVN, varētu atgūt PVN, kas tiem pieskaitīts jebkurā citā dalībvalstī.

Šim priekšlikumam tika iegūts plaša mēroga atbalsts no komersantiem un labvēlīgs viedoklis no Parlamenta, kā arī Ekonomikas un Sociālo lietu komitejas. Tomēr Padome vēl nav spējusi vienoties par šo priekšlikumu.

Viena no galvenajām problēmām, kas traucējusi Padomei vienoties, bija fakts, ka saskaņā ar ieteikto sistēmu, komersanti atgūtu PVN atbilstoši dibinājuma dalībvalsts ieturējumu

[8] COM(1998) 377 Galīgais.

noteikumiem (it sevišķi nodokļu grupēšanas noteikumiem), lai gan saskaņā ar pašreizējo procedūru PVN tiek atgūts atbilstoši tās dalībvalsts atskaitījumu noteikumiem, kurā ir bijuši izdevumi. Tam būtu bijusi negatīva ietekme uz PVN ieņēmumiem tām dalībvalstīm, kur PVN ir maksāts, ja tām pašlaik ir ierobežojošāks atskaitījumu režīms.

Komisija joprojām ir pārliecināta, ka 1998. gada priekšlikums konceptuāli ir vislabākais veids, kā reformēt pašreizējo atmaksas procedūru. Tomēr tai jāatzīst arī tas, ka pēc 6 gadiem Padome nav spējusi vienoties par šo priekšlikumu, neskatoties uz dažu Padomes Prezidentvalstu ievērojamajiem kompromisa meklēšanas centieniem. Rezultātā komersanti joprojām saduras ar pašreizējo neapmierinošo situāciju.

Tādēļ Komisija ierosina alternatīvu veidu, kādā modernizēt pašreizējo atmaksas procedūru, kas formulēta Astotajā Direktīvā, tomēr nemainot tās pamatprincipus. Saskaņā ar ieteikto procedūru, ar atmaksas pieprasījumiem turpinātu strādāt tā dalībvalsts, kurā tika maksāts PVN, atmaksājamā summa tiktu noteikta saskaņā ar tās dalībvalsts atskaitījumu noteikumiem, kurā ir bijuši izdevumi, un atmaksu veiktu tieši šī dalībvalsts pieprasītājai ar nodokli apliekamajai personai.

Ieteiktās izmaiņas, pirmkārt, attiecas uz moderno tehnoloģiju izmantošanu atmaksas pieprasījumu iesniegšanai. Līdzīgā veidā kā paredzētā vienas pieturas shēma, ar nodokli apliekamā persona iesniegtu savus atmaksas pieprasījumus ar elektroniskiem līdzekļiem caur portāla tīmekļa vietni, kuru pārvalda finanšu administrācija tur, kur ir ar nodokli apliekamas personas dibinājums. Vairs nebūtu jāiesniedz faktūrrēķinu vai importa dokumentu oriģināli; būtu tikai elektroniski jāiesniedz būtiskā informācija, kas attiecas uz šiem dokumentiem.

Tad šis portāls nodrošinātu, lai pieprasījums tiek adresēts tai dalībvalstij, kurā bija šie izdevumi. Dibinājuma dalībvalsts veiktu sākotnējo savas ar nodokli apliekamo personu datu bāzes pārbaudi. Šī sākotnējā pārbaude faktiski aizvietotu pašreizējo apliecību, ar kuru dibinājuma dalībvalsts apstiprina ar nodokli apliekamā personas statusu. Datu pārsūtīšana no dibinājuma dalībvalsts uz atmaksas dalībvalsti būtu apstiprinājums tam, ka pieprasījumu ir izdarījusi aktīva ar nodokli apliekama persona.

Pārveidojot pašreizējo procedūru par elektronisku procedūru, tas nozīmētu mazāk darba atmaksājošajām dalībvalstīm un tādēļ Komisija uzskata, ka pieprasījumu apstrādes laiks jāsamazina no 6 līdz 3 mēnešiem. Šajā intervālā tai dalībvalstij, kur bija izdevumi, jāpieņem lēmums par iesniegumu. Dažos gadījumos šis lēmums varētu būt papildinformācijas pieprasīšana. Šajā gadījumā galīgo lēmumu par iesniegumu būtu jāpieņem trīs mēnešu laikā no datuma, kad pieprasītā informācija ir sniegta.

Lai uzlabotu ar nodokli apliekamu personu tiesisko stāvokli saskaņā ar šo procedūru, papildus ir paredzēts, ka tad, kad pēdējais izpildes termiņš ir pagājis, lūgumam vairs nevar atteikt. Turklāt no nesamaksātās atmaksas pienāktos procenti ar likmi 1% mēnesī, kas aprēķināti no atmaksas summas. Šie procenti tiktu skaitīti no dienas, kurā pienācās atmaksa, līdz dienai, kad tā faktiski tika veikta ar nodokli apliekamajai personai.

4. IZŅĒMUMI NO ATSKAITĪŠANAS TIESĪBĀM

Iepriekš minētajā Komisijas 1998. gadā iesniegtajā priekšlikumā līdzās daļai par Astotās PVN Direktīvas atmaksas procedūras aizstāšanu ietverta daļa par izmaksām, kam nav tiesību uz pilnu PVN atskaitīšanu. Mērķis bija saskaņot nacionālos noteikumus, kuri pašlaik šajā jomā ir

ļoti atšķirīgi. Tas bija būtisks priekšnosacījums, lai dotu iespēju veikt atskaitījumus saskaņā ar dibinājuma dalībvalstī valdošajiem noteikumiem.

Komisija ieteica noteikumu koriģēšanu attiecībā uz pasažieru vagoniem, mājvietu, pārtiku un dzērieniem, luksusprecēm, izklaidēm un laika kavēkļiem.

Tomēr lielākā problēma šajā diskusijā bija Komisijas priekšlikuma ietekme uz dažu dalībvalstīm budžetu. Dalībvalstis Padomē uzstāja uz elastīgāku pieeju. Kā norādīts iepriekš, Padome nespēja vienoties par šo priekšlikumu.

Šāda noteikumu tuvināšana par atskaitīšanas tiesībām nebūtu vajadzīga saskaņā ar pārskatīto pieeju, kuru tagad izvirza Komisija. Tomēr, lai veicinātu ierosinātās atmaksas procedūras funkcionēšanu, būtu vēlams saskaņot vismaz to izdevumu sfēru, kuriem var piemērot atskaitīšanas tiesību izņēmumus.

To darot, komersanti, kuri iesniedz pieprasījumus atmaksai saskaņā ar iepriekš izklāstīto procedūru, precīzi zinātu, par kurām precēm un pakalpojumiem katrā dalībvalstī varētu būt zināmi īpaši noteikumi. Parastie atskaitīšanas noteikumi attiektos uz visām precēm un pakalpojumiem, uz kuriem nav īpašas atsauces Sestajā PVN Direktīvā.

Saskaņā ar šo pieeju, dalībvalstis varētu piemērot izņēmumus no tiesībām atskaitīt tikai:

– motorizētiem sauszemes transportlīdzekļiem, laivām un gaisa kuģiem;

– ceļojumiem, mājvietai, pārtikai un dzērieniem;

– greznuma priekšmetiem, izklaidēm un laika kavēkļiem;

Saskaņā ar 17. panta 6. punkta aizkavēšanas noteikumu nav definētas preces un pakalpojumi, kuriem dalībvalsts var piemērot nodokļu grupēšanu. Pašreizējais priekšlikums uzliktu pienākumu dalībvalstīm atcelt nodokļu grupēšanu, kas piemērota precēm un pakalpojumiem, kas nav identificēti starp 17a. pantā ieteiktajām precēm un pakalpojumiem. No otras puses, 17a. pantā identificētajām precēm un pakalpojumiem dalībvalstis var ļoti elastīgi pārskatīt nacionālos ierobežojumus, kādu tām nav saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem.

5. APGRIEZTĀS MAKSAS MEHĀNISMA IZMANTOŠANAS PAPLAŠINĀŠANA

Tiem B2B darījumiem, kas apliekami ar PVN tajā dalībvalstī, kurā klientam ir dibinājums, padarot uzņēmējsabiedrības klientu par personu, kam ir pienākums maksāt nodokli (apgrieztās maksas mehānisms), tiek ietverts norādījums, ka aplikšana ar nodokli notiek patēriņa vietā, nepakļaujot piegādātāju nodokļu saistībām patēriņa dalībvalstī.

Zināmiem darījumiem šis mehānisms jau ir obligāts. Turklāt, ja ar nodokli apliekamu preču vai pakalpojumu piegādi realizē nerezidenta ar nodokli apliekama persona, Dalībvalstīm ir izvēles iespēja viņu nacionālajos tiesību aktos formulēt tos darījumus, kuriem šo mehānismu jāizmanto PVN maksāšanai.

Komisija tagad ierosina paplašināt obligātās apgrieztās maksas mehānisma iespējas gadījumos, ja ar nodokli apliekama persona, kurai nav dibinājuma, veic tādu preču piegādes, kuras ir uzstādījis vai montējis piegādātājs vai kuras ir uzstādītas vai montētas piegādātāja uzdevumā, ar nekustamo īpašumu saistītu pakalpojumu piegādi un pakalpojumus, kas ietverti

Sestās PVN Direktīvas 9. panta 2. punkta c apakšpunktā un klients ir ar nodokli apliekama persona, kas reģistrēta kā PVN maksātājs.

Apgrieztās maksas izmantošana atbrīvo komersantu, kuram nav dibinājuma, no atsevišķām PVN saistībām, piemēram, PVN atskaišu iesniegšanas. Tātad, ja komersantam pieskaitīts PVN par izdevumiem, kas bijuši dalībvalstī, kurā notiek darījums, tam būs jāpieprasa šis PVN atpakaļ ar atmaksas procedūras starpniecību, jo viņš nevar atskaitīt ieguldījuma PVN *ar* PVN atskaites starpniecību. Tāpēc šī priekšlikuma daļa ir acīmredzami saistīta ar to, kas attiecas uz vienas pieturas shēmas ieviešanu atmaksas procedūrai.

Gadījumos, ja ir skaidrs, ka komersantam, kuram nav dibinājuma, regulāri tiks pieskaitītas nozīmīgas ieguldījuma PVN summas, lai tas veiktu savu darbību, tomēr apgrieztās maksas mehānisma izmantošanas rezultātā tiks radītas papildu administratīvas nastas ieguldījuma PVN pieprasīšanai atpakaļ. Piemēram, tas ir gadījumā, kad ar nodokli apliekamas personas, kurām nav dibinājuma, iesaistās iekšzemes preču piegādes ķēdē dalībvalsts teritorijā. Tādēļ šāda veida darījumus Komisijas ierosinātie apgrieztās maksas paplašinājumi neaptver.

Tādēļ nepieciešams izdarīt grozījumus Sestās PVN Direktīvas 21. pantā.

6. PVN PIENĀKUMU VIENKĀRŠOŠANA MAZAJIEM UN VIDĒJIEM UZŅĒMUMIEM

Pašlaik Sestā PVN Direktīva nosaka dažus diezgan stingrus pasākumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis var piešķirt mazajiem uzņēmumiem nodokļu atvieglojumus. Vairākiem izņēmumiem no šiem noteikumiem ir piekrists sekojošos paplašinājumos, radot situāciju, kad dalībvalstis nepavisam nav uz vienas starta līnijas. Turklāt dalībvalstīm, kurām atvieglojumu slieksnis jau bija augstāks nekā Sestajā PVN Direktīvā paredzētais slieksnis tajā laikā, kad šī Direktīva tika pieņemta, tika atļauts saglabāt šos sliekšņus un pat ļauts tos palielināt tā, lai faktiski saglabātu to vērtību.

Komisija uzskata, ka dalībvalstīm jābūt apveltītām ar lielāku elastīgumu, nosakot slieksni, zem kura ar nodokli apliekamām personām var piešķirt atvieglojumus. Tādēļ ieteikums ir maksimāli 100 000 EUR, kam jāpiešķir dalībvalstīm autonomija izveidot tādu režīmu, kādu tās uzskata par vispiemērotāko, ņemot vērā to nacionālās ekonomikas struktūru.

Tomēr šim jaunajam slieksnim nebūtu jābūt nekādai ietekmei uz pašreizējo metodoloģiju, kas tiek izmantota, lai aprēķinātu dalībvalstu iemaksas Kopienas budžetā attiecībā uz PVN pašu resursiem.

Turklāt tiesību aktu tekstos jāprecizē, ka dalībvalstis var piemērot atšķirīgus sliekšņus, piemēram, lai atšķirtu ar nodokli apliekamas personas, kas piegādā preces, no ar nodokli apliekamām personas, kas piegādā pakalpojumus. Šī diferencēšana būtu jāpiemēro nediskriminējot, ievērojot objektīvus kritērijus.

Slieksnis 100 000 EUR būtu piemērojams tajā dienā, kad šī direktīva stāsies spēkā. Šo summu vēlākā stadijā varētu palielināt, tomēr tikai tā, lai faktiski saglabātu tās vērtību dalībvalstīs.

7. TĀLPĀRDOŠANAS PASĀKUMI

Kad 1993. gada 1. janvārī sāka darboties Vienotais tirgus, īpaši pasākumi tika iekļauti kopējā PVN sistēmā, lai nodrošinātu aplikšanu ar nodokli galamērķī gadījumā ar jaunu

transportlīdzekļu Kopienas iekšējo realizāciju, Kopienas iekšējo realizāciju no aplikšanas ar nodokli atbrīvotām personām vai ar nodokli neapliekamām juridiskajām personām, kuru iepirkumi pārsniedza zināmu slieksni, un tālpārdošanai privātiem patērētājiem. Ir acīmredzams, ka joprojām pastāv loģiskais pamats šo speciālo shēmu izveidošanai 1993. gadā – t.i. nepietiekami saskaņotu nodokļu likmju risks, kas noved pie konkurences deformēšanas. Tādēļ Komisija neierosina atcelt šīs shēmas, tomēr tā vietā vienkāršot šo shēmu piemērošanu.

Tālpārdošanai piemērojamie PVN pasākumi ir formulēti Sestās PVN Direktīvas 28b. panta B apakšpunktā, kas paredz aplikšanas ar nodokli dubulto sistēmu. Preču tālpārdošana parasti ir ar nodokli apliekama pārdevēja nosūtīto preču saņēmējā dalībvalstī. Tomēr ir izņēmums: tālpārdošana joprojām ir ar nodokli apliekama nosūtītājā dalībvalstī, ja ir izpildīti divi nosacījumi:

– preču piegādes kopējā vērtība saņēmējai dalībvalstij iepriekšējā kalendārajā gadā nepārsniedza 100 000 EUR, summu, ko galamērķa dalībvalsts var samazināt līdz 35 000 EUR, ja tā baidās, ka 100 000 EUR slieksnis novestu pie konkurences nosacījumu nopietnas deformācijas;

– piegādē nedrīkst ietvert akcīzes preces. Tas nozīmē, ka akcīzes preču tālpārdošanu vienmēr apliek ar nodokļiem galamērķa valstī, nepiemērojot iepriekš minētos sliekšņus.

Tomēr dalībvalstīm jāļauj ar nodokli apliekamai personai veikt tālpārdošanu, lai izvēlētos aplikšanu ar nodokļiem galamērķa dalībvalstī, ja nav sasniegts 35 000/100 000 EUR slieksnis.

Pašreizējie pasākumi ar nodokli apliekamajām personām ir sarežģīti. Ja vien tās neizvēlas aplikšanu ar nodokli galamērķa dalībvalstī, operatoriem jākontrolē viņu apgrozījums katrā dalībvalstī, sekojot dažādajiem piemērojamajiem sliekšņiem, lai zinātu aplikšanas ar nodokli vietu piegādēm, kuras tie veic. Pašreizējo sistēmu tādēļ varētu vienkāršot, piemērojot vienotu slieksni, kas tiek aprēķināts globāli visām dalībvalstīm, nevis katrai dalībvalstij pēc kārtas, kā pašlaik notiek.

Šis slieksnis jānosaka līmenī, kas izslēdz uzņēmējsabiedrības, kuras nav sistemātiski iesaistītas tālpārdošanā. No otras puses, šim slieksnim nav jābūt vienkāršam pašreizējo sliekšņu un dalībvalstu skaita reizinājumam. Tā vietā Komisija ierosina 150 000 EUR slieksni, pamatojoties uz sekojošiem apsvērumiem:

Slieksnim, kas noteikts kā 150 000 EUR no tālpārdošanas pasākumiem jāizslēdz tos komersantus, kas veic neregulāru preču transportu saviem klientiem citā dalībvalstī. No otras puses, komersantiem, kas sistemātiski iesaistīti tālpārdošanā, būs pienākums maksāt PVN dalībvalstīs, kurās tiem nav dibinājuma. Izmantojot vienas pieturas sistēmu, kas sastāda šī priekšlikuma galveno daļu, šie komersanti var ievērojami vienkāršot PVN pienākumus, kas jāizpilda katrā no dalībvalstīm, kurās tiem ir ar nodokli apliekami darījumi.

Komisija turklāt uzskata, ka ar nodokli apliekamai personai joprojām būtu jābūt iespējai izvēlēties aplikšanu ar nodokli galamērķa dalībvalstī. Patiešām, lai gan šīs izvēles iespējas izslēgšana vienkāršotu speciālo shēmu no tiesiskā viedokļa, tas var nostādīt uzņēmējsabiedrības konkurencei neizdevīgā pozīcijā, īpaši, ja tirdzniecības produkcija pakļauta zemai PVN likmei preču saņēmējā dalībvalstī.

Komisija uzskata, ka ar nodokli apliekamai personai jāļauj tā, kā notiek pašlaik, izmantot šo izvēles iespēju atsevišķi katrā dalībvalstī. Tikmēr, kamēr tā nesasniedz ierosināto 150 000 EUR slieksni, ar nodokli apliekama persona var izvēlēties savu piegāžu aplikšanu ar nodokli dalībvalstī A, kamēr tās darījumi citā dalībvalstī tiek aplikti ar nodokļiem dibinājuma dalībvalstī. Protams, gan tālpārdošana, kas aplikta ar nodokļiem saņēmējā dalībvalstī (izvēles iespējas izmantošanas rezultātā), gan arī tālpārdošana, kas aplikta ar nodokļiem dibinājuma dalībvalstī, būtu jāņem vērā sliekšņa aprēķināšanai.

8. IZMAIŅAS REGULĀ (EK) NR. 1798/2003 INFORMĀCIJAS APMAIŅAS ATBALSTAM, KAS VAJADZĪGS, LAI IEVIESTU VIENAS PIETURAS SHĒMAS MEHĀNISMU UN ATMAKSAS PROCEDŪRU (ASTOTĀS DIREKTĪVAS PĀRSKATĪŠANA)

Lai ar nodokli apliekamām personām būtu iespējams vienots kontakta punkts par PVN ievērošanu savā reģistrācijas dalībvalstī (gan PVN vienas pieturas shēmai, gan procedūrai, kas nomainīs Astotās Direktīvas atmaksas procedūru), vajag izveidot informācijas apmaiņas sistēmu starp nodokļu administrācijām.

Tādā pašā veidā, kā speciālajai shēmai, kas ir izveidota elektroniskās komercijas piegādēm, šādai informācijas apmaiņai jābūt iekļautai PVN administratīvās sadarbības tiesiskajā struktūrā (Padomes Regula (EC) Nr. 1798/2003) un jāpamatojas tikai uz elektronisko sakaru tīklu.

Šī elektroniskā sistēma informācijas apmaiņas atbalstam, kas nepieciešama saskaņā ar Astoto Direktīvu aizvietojošo vienas pieturas shēmu un procedūru, jāintegrē modernizētā VIES (PVN Informācija Apmaiņas sistēma), lai padarītu iespējamu apgrūtinājumu atvieglināšanu nodokļu administrācijām. Komisija 2004. gada sākumā uzsāka projekta izpēti jaunai uzlabotai VIES (VIES II), kas ietver vajadzīgās prasības vienas pieturas shēmai. Īpaši vajadzēs nodrošināt, lai var iegūt un apstrādāt informāciju, ko ar nodokli apliekamas personas elektroniski piegādā pašas savai dalībvalstij. Tādā veidā iegūtu informāciju būtu automātiski jāsniedz attiecīgajai dalībvalstij, kur notiek piegādes vai tiek pieprasīta atmaksa, reģistrācijas dalībvalstij nekādi neiejaucoties.

9. IETEIKTĀS IZMAIŅAS

9.1. Sestās PVN Direktīvas Grozījumi (pienākumu vienkāršošana)

9.1.1. Grozījums 17. panta 4. punktā

Tiek svītrots 17. panta 4. punkta otrā apakšpunkta a punkts. Tagad šis noteikums ir integrēts ierosinātās Direktīvas 1. pantā par atmaksas procedūras pārskatīšanu ar nodokli apliekamajām personām, kurām nav dibinājuma valsts teritorijā.

9.1.2. Svītrots 17. panta 6. punkts

Tiek atcelts 17. panta 6. punkts, tādējādi izslēdzot noteikumu, saskaņā ar kuru dalībvalstis var saglabāt visus izņēmumus, kas paredzēti atbilstoši to nacionālajiem tiesību aktiem, kad stājās spēkā Sestā PVN Direktīva.

Rezultātā parastie noteikumi, kas formulēti no 17. panta 1. līdz 5. punktam, tiek piemēroti visiem izdevumiem, uz kuriem nav skaidras atsauces jaunajā 17a. pantā.

9.1.3. Iekļauts 17a. pants

Šis pants ļauj dalībvalstīm elastīgi piemērot kopējos vai daļējos ierobežojumus (piemēram, pamatlikmes ieturējumus) tiesībām atskaitīt ieguldījuma PVN. Šis elastīgums tomēr ir ierobežots ar izdevumiem, uz kuriem šajā pantā ir īpašas atsauces.

Dota „Motorizētu sauszemes transportlīdzekļu" un „izdevumu, kas saistīti ar motorizētiem sauszemes transportlīdzekļiem" definīcija, lai nodrošinātu dalībvalstu piemēroto potenciālo ierobežojumu apjoma saskaņošanu.

Turklāt šajā pantā dots arī motorizētu sauszemes transportlīdzekļu saraksts, kuriem, ievērojot to izmantošanu, dalībvalsts nevar ierobežot atskaitīšanas tiesības.

Papildus motorizētiem sauszemes transportlīdzekļiem, šajā pantā paredzēta arī iespēja dalībvalstij piemērot kopējus vai daļējus ierobežojumus tiesībām atskaitīt naudas summas par laivām un gaisa kuģiem, ceļošanu, pajumti, pārtiku un dzērieniem, luksusprecēm, izklaidēm un laika kavēkļiem.

9.1.4. Grozījums 21. panta 1. punkta b apakšpunktā

Šis grozījums nosaka, ka visām dalībvalstīm ir obligāti jānorāda klients kā persona, kam ir pienākums maksāt nodokli par preču piegādi, ko uzstāda vai montē piegādātājs vai kas tiek uzstādītas vai montētas piegādātāja uzdevumā, ar nekustamo īpašumu saistītu pakalpojumu piegādi, un pakalpojumiem, ko aptver 9. panta 2. punkta c apakšpunkts, piemēram, darbs ar kustamo materiālo īpašumu, ja piegādātājam ir dibinājums šīs valsts teritorijā un ja klients ir reģistrēts PVN mērķiem tajā dalībvalstī, kur notiek piegāde.

Jāatzīmē, ka tiek saglabāta izvēles iespēja, kas paredzēta dalībvalstij saskaņā ar 21. panta 1. punkta a apakšpunktu – pieprasīt, lai klients ir persona, kurai ir pienākums maksāt nodokli par gadījumiem, kas nav ietverti 21. panta 1. punkta b un c apakšpunktos.

9.1.5. Iekļauts 22b. pants

Šis pants nosaka visus noteikumus, kas saistīti ar vienas pieturas shēmas funkcionēšanu.

9.1.5.1. A punkts

Šajā punktā definēts, kas šī panta izpratnē ir „Reģistrācijas dalībvalsts" un „Patēriņa dalībvalsts ".

9.1.5.2. B punkts

Šajā punktā definēta speciālās shēmas joma, kas attiecas uz ar nodokli apliekamām personām, kuras veic preču vai pakalpojumu piegādi, par ko tām ir pienākums maksāt nodokli vienā dalībvalstī vai vairākās dalībvalstīs, kur tām nav dibinājumu. Tomēr savā vietā paliek šī speciālā shēma komersantiem, kuriem nav dibinājumu un kuri piegādā elektroniskos pakalpojumus ar nodokli neapliekamām personām, kas paredzētas 26c. pantā. Tādēļ komersanti, kuri izmanto šo speciālo shēmu, ir izslēgti no vienas pieturas shēmas.

Šī shēma ir fakultatīva attiecīgajām ar nodokli apliekamajām personām un tās var turpināt pildīt savas PVN saistības saskaņā ar parastajiem noteikumiem, kuri formulēti katrā no dalībvalstīm, ja viņi uzskata, ka tā ir piemērotāk viņu situācijai.

9.1.5.3. C punkts

Šajā punktā aplūkota reģistrācijas procedūra atbilstoši speciālajai shēmai. Primārā atbildība par ar nodokli apliekamas personas reģistrēšanu speciālajā shēmā ir reģistrācijas dalībvalstij pēc ar nodokli apliekamās personas lūguma.

Šajā punktā noteiktas arī procedūras, kā paziņot par jebkādām izmaiņām reģistrācijas datos, kā arī par izslēgšanu no reģistra. Šīs procedūras ir pilnīgi elektroniskas.

Šajā punktā formulēti arī īpaši noteikumi ar nodokli apliekamām personām, kam ir dibinājums vairāk nekā vienā dalībvalstī. Tās galvenais mērķis ir precizēt, ka katrs uzņēmums uz atsevišķa pamata var pretendēt uz speciālo shēmu savām piegādēm.

9.1.5.4. D punkts

Šajā punktā formulēti noteikumi, atbilstoši kuriem patēriņa dalībvalstis nereģistrē kā PVN maksātājas un tādēļ 22. panta 1. punkta c. apakšpunkta izpratnē neizdod nekādu PVN numuru tām ar nodokli apliekamajām personām, kas ir reģistrētas speciālajā shēmā.

9.1.5.5. E punkts

Šajā punktā noteikts pienākums ar nodokli apliekamajai personai, kas reģistrēta saskaņā ar speciālo shēmu, ar elektroniskiem līdzekļiem iesniegt PVN atskaiti.

Šī PVN atskaite ir vienota PVN atskaite ar īpašu daļu katrai patēriņa dalībvalstij.

Tajā ieviests arī īpašs noteikums attiecībā uz rezumējošajām deklarācijām, sakarā ar ko nebūtu vajadzīgs atsevišķs PVN reģistrācijas numurs rezumējošo deklarāciju iesniegšanas nolūkā, ja šīs deklarācijas tiek pieprasītas tādos gadījumos, kā, piemēram, ja ar nodokli apliekama persona pati pārsūta savas preces uz citu dalībvalsti. Ar nodokli apliekama persona, kurai nav dibinājuma, izmantojot šo shēmu, izmantotu pati savu PVN reģistrācijas numuru, kas izdots tās dibinājuma dalībvalstī, un rezumējošajā deklarācijā identificētu dalībvalstis, uz kurām preces tika pārsūtītas.

9.1.5.6. F punkts

Šajā punktā formulēti maksājumu un atmaksas noteikumi. Visi naudas pārskaitījumi tiks veikti tieši starp ar nodokli apliekamo personu un patēriņa dalībvalsti.

Ja nodokļu periodam atskaitāmā nodokļa summa pārsniedz maksājamā nodokļa summu, patēriņa dalībvalsts ar pārpalikumu rīkosies saskaņā ar tiem pašiem noteikumiem, kurus tā formulējusi atbilstoši 18. panta 4. punktam ar nodokli apliekamām personām, nepiemērojot vienas pieturas shēmu.

9.1.5.7. G punkts

Šajā punktā formulēti īpaši noteikumi ar nodokli apliekamām personām, kurām ir dibinājums ārpus Eiropas Savienības (ieskaitot tās, kas pašlaik pakļautas elektroniskās komercijas speciālajai shēmai).

9.1.6. Grozījums 24. pantā

Grozītajā 2. punktā definēta struktūra, kurā dalībvalstis, ja vēlas, var noteikt nodokļu atvieglojumu režīmu mazajiem komersantiem.

Izdarīti grozījumi 3. un 4. punktā, lai precizētu, kuri darījumi tiek izslēgti no atvieglojumiem un kuri darījumi jāņem vērā ar nodokli apliekamas personas apgrozījuma aprēķināšanai. Tas ir galvenokārt prezentācijas, nevis būtisks grozījums.

Svītrots 8. un 9. punkts, jo tie vairs nav mūsdienīgi.

9.1.7. Svītrots 24a. pants

Svītrots 24a. pants, kas paredz sliekšņus 10 jaunajām dalībvalstīm, jo šos noteikumus aizstās jaunais 24. panta projekts.

9.1.8. Grozījums 28b. panta B daļas 2. apakšpunktā

Izdarīti grozījumi 28b. panta B daļas 2. apakšpunktā, lai tālpārdošanas pasākumu ietvaros ieviestu globālu slieksni, kas piemērojams realizācijai visām dalībvalstīm, kas nav dibinājuma dalībvalsts, tā vietā, lai ieviestu slieksni katrai dalībvalstij.

9.1.9. 2. pants

Šajā pantā precizēts, ka Direktīva stāsies spēkā pēc 2006. gada 1. jūlija.

9.2. Jauna Direktīva, kas aizvieto Astoto Direktīvu par PVN atmaksu

9.2.1. 1. pants

Šajā pantā definēta Direktīvas kompetence, kas neatšķiras no esošās Astotās Direktīvas.

9.2.2. 2. pants

Šajā pantā definēta ar nodokli apliekama persona, kam ir tiesības uz atmaksu saskaņā ar šo Direktīvu. Tas izslēdz arī darījumus, kuri ir atbrīvoti vai kuri varētu būt atbrīvoti, saskaņā ar 15. pantu vai 28c. panta A punktu. Ar šo izņēmumu jānodrošina, lai PVN netiek atgūts divas reizes, vienu reizi to atgūstot piegādātājam, kā sākotnēji pieskaitītā PVN korekciju piegādei, kas varētu būt atbrīvota, un vienu reizi pircējam ar atmaksas procedūras starpniecību.

9.2.3. 3. pants

Šajā pantā definēts, kuriem darījumiem ir tiesības uz atmaksu un tas nav būtiski atšķirīgs no pašreizējā Direktīvas 79/1072/EEC 2. panta dokumenta.

9.2.4. 4. pants

Šajā pantā formulēti atmaksājamās summas nosacīšanas noteikumi.

Pirmkārt, ar nodokli apliekamai personai jāveic ar nodokli apliekami darījumi dibinājuma dalībvalstī, lai tai būtu tiesības uz atmaksu. Kad ar nodokli apliekama persona veic gan ar nodokli apliekamus un no aplikšanas ar nodokli atbrīvotus darījumus, tai būs daļējas tiesības uz atmaksu attiecībā uz pirmajiem darījumiem.

Otrkārt, jāpiemēro atskaitīšanas noteikumi, un jo sevišķi izņēmumi no atskaitīšanas tiesībām, ko formulējusi tā dalībvalsts, kurā bija šie izdevumi.

Šajā pantā ar tiesību normām izteikti principi, ko jau formulējusi Eiropas Kopienu Tiesa Lietā C-302/93 (Etienne Debouche) un Lietā C-136/99 (Société Monte dei Paschi di Siena).

9.2.5. 5. pants

Šajā 5. pantā noteikta procedūra, saskaņā ar kuru ar nodokli apliekama persona var iesniegt atmaksas pieprasījumu. Šis pieprasījums jāiesniedz elektroniski ar nodokli apliekamās personas dibinājuma dalībvalstī.

Dibinājuma dalībvalsts nodrošinās datu pārsūtīšanu uz to dalībvalsti, kur bija šie izdevumi.

Šajā pantā noteikts arī tas, kāda informācija jāsniedz ar nodokli apliekamai personai, kura iesniedz pieprasījumu.

9.2.6. 6. pants

Šajā pantā noteikts periodiskums, saskaņā ar kuru var iesniegt atmaksas iesniegumu, kā arī pēdējais izpildes termiņš, saskaņā ar kuru var iesniegt faktūrrēķinus un importa dokumentus atmaksai. Tas nosaka arī minimālo pieprasāmo atmaksas summu.

9.2.7. 7. pants

Šajā pantā noteikts, ka tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā iesniegts atmaksas pieprasījums, informē iesniedzēju par savu lēmumu trīs mēnešu laikā. Atmaksa tiek veikta tādā pašā laika periodā.

Īpašos gadījumos šī dalībvalsts varētu lūgt papildinformāciju. Tad lēmums jāpieņem 3 mēnešu laikā no datuma, kad pieprasītā informācija ir iesniegta. Ja 3 mēnešu intervāls ir pārsniegts, atmaksu ilgāk vairs nevar atteikt.

9.2.8. 8. pants

Šajā pantā noteikts, ka maksājami procenti ar likmi 1% mēnesī, kad atmaksas dalībvalsts neievēro pēdējos izpildes termiņus, kas noteikti iepriekšējā pantā.

9.2.9. 9. pants

Ieteiktajai Direktīvai jāaizstāj tagadējo Astoto Direktīvu. Tad šī Direktīva jāatceļ.

9.3. Grozījumi Regulā 2003/1798 par administratīvo sadarbību pievienotās vērtības nodokļa jomā

9.3.1. Grozījums 1. panta 1. punktā

Tas ir tehnisks grozījums, lai paplašinātu šīs Regulas kompetenci uz informācijas apmaiņu, kas vajadzīga PVN Vienas pieturas shēmas vienmērīgai funkcionēšanai.

9.3.2. Jauna VIa. nodaļa

Iekļauta jauna nodaļa, lai īpaši aplūkotu informācijas apmaiņu par Vienas pieturas shēmu, atbilstoši situācijai no 2006. gada 1. jūlija.

9.3.2.1. 34a. pants

Šajā pantā definēts informācijas apmaiņas apjoms saskaņā ar VI. nodaļu. Tas formulē arī to, ka definīcijas, kas attiecas uz Vienas pieturas shēmu („Reģistrācijas dalībvalsts", „Patēriņa dalībvalsts") un kas ir uzskaitītas Sestās PVN Direktīvas grozījumos, tiek piemērotas arī Regulai 1798/2003.

9.3.2.2. 34b. pants

Šajā pantā formulēti informācijas apmaiņas noteikumi par iereģistrēšanu (ieskaitot reģistrēšanas datu izmaiņas un izslēgšanu no reģistra) ar nodokli apliekamajām personām saskaņā ar speciālo shēmu.

Šī informācijas apmaiņa notiek nekavējoši, kas nozīmē, ka nepieciešams ieviest atbilstošu elektronisko sakaru sistēmu.

Visas dalībvalstis saņem šo informāciju, pat ja to teritorijā netiek un netiks veiktas nekādas piegādes.

Turklāt tā uzliek pienākumu dibinājuma dalībvalstij kontrolēt, lai tās ar nodokli apliekamas personas ievēro tālpārdošanas sliekšņus, un konsultēties ar citām dalībvalstīm, ja šķiet, ka tālpārdošanas slieksnis ir pārsniegts.

Visas detaļas, kas saistītas ar tehnisko ziņojumu definīciju, tiks izlemtas atbilstoši komiteju iesaistīšanai likumdošanas izstrādes procesā.

9.3.2.3. 34c. pants

Šajā pantā formulēts pienākums katrai dalībvalstij uzturēt aktualizētu datu bāzi par visām ar nodokli apliekamajām personām, kas iereģistrētas speciālās shēmas ietvaros.

9.3.2.4. 34d. pants

Šajā pantā formulēti informācijas apmaiņas noteikumi, kas saistīti ar PVN atskaitēm (ieskaitot to izmaiņas).

Arī šī informācijas apmaiņa tiek veikta nekavējoties.

Informācija tiks nosūtīta tikai tām dalībvalstīm, kurām ir deklarēts nodoklis. Katra dalībvalsts tādēļ saņems tikai daļu no kompensācijas, aplūkojot piegādes, kas veiktas atbilstoši tās jurisdikcijai.

Visas detaļas, kas saistītas ar tehnisko ziņojumu definīciju tiks izlemtas atbilstoši komiteju iesaistīšanai likumdošanas izstrādes procesā.

9.3.2.5. 34e. pants

Šajā pantā noteikts pienākums reģistrācijas dalībvalstij saglabāt informāciju, kas attiecas uz nodokļu atskaitēm, kuras nosūtītas citām dalībvalstīm.

Šī informācija jāsaglabā minimālo laika periodu, kas vajadzīgs sistēmas tehniskai funkcionēšanai (piemēram, lai dotu iespēju sistēmai atklāt, kad ar nodokli apliekama personai jau ir izpildījusi nodokļa atskaiti par konkrētu laika periodu un ka vēlāk var veikt tikai šo datu izmaiņas). Šo laika periodu būs nepieciešams noteikt atbilstoši komiteju iesaistīšanai likumdošanas izstrādes procesā.

Protams, dalībvalstis varēs uzglabāt šo informāciju ilgāku laika periodu, kas var būt ļoti noderīgs informācijas avots pašu šo valstu audita kontrolei nākotnē.

9.3.2.6. 34f. pants

Šajā pantā aplūkota informācija, kura būs jāpadara pieejama ar nodokli apliekamām personām katras nodokļu administrācijas tīmekļa vietnē, lai palīdzētu uzņēmējsabiedrībām ievērot savas saistības.

Šajā informācijā tiks aplūkoti noteikumi, ko piemēro Vienas pieturas Shēmai, kā arī dažādi nacionālie noteikumi, ko piemēro katrā no dalībvalstīm (piemēram, nodokļu likmes).

Komisija būs atbildīga par šī uzdevuma koordināciju, kā arī par tulkošanu. Detalizēti noteikumi tiks noteikti atbilstoši komiteju iesaistīšanai likumdošanas izstrādes procesā.

9.3.2.7. 34g. pants

Šajā pantā noteikti īpaši kontroles noteikumi ar nodokli apliekamām personām, kas iereģistrētas saskaņā ar speciālu shēmu. Atbilstoši šiem noteikumiem, patēriņa dalībvalstis varēs piedalīties kontrolē, ko ierosinājusi reģistrācijas dalībvalsts. Pēdējai būs pienākums informēt pirmās par šādu kontroli.

Gadījumos, kad patēriņa dalībvalstis izvēlas piedalīties šādā kontrolē, tiks piemēroti parastie noteikumi, kas formulēti 11. pantā (nodokļu amatpersonu klātbūtne citas dalībvalsts teritorijā).

9.3.3. Jauna VIb. nodaļa

Ir iekļauta arī jauna nodaļa, lai īpaši aplūkotu informācijas apmaiņu, kas vajadzīga modernizēta Astotās Direktīvas režīma funkcionēšanai.

Saskaņā ar 34h. pantu, reģistrācijas dalībvalsts nekavējoši pārsūta Astotās Direktīvas atmaksas iesniegumus iepirkuma dalībvalstij. Un atkal, tehniskās detaļas tiks noteiktas atbilstoši komiteju iesaistīšanai likumdošanas izstrādes procesā.

Šajā 34i. pantā tiek papildināts, ka būs nepieciešams nodrošināt informāciju ar nodokli apliekamām personām attiecībā uz ierosināto Direktīvu, kas formulē atmaksas procedūru, un par īpašiem nacionālajiem noteikumiem, kas attiecas uz to atmaksu. Tas tiks veikts saskaņā ar 34f. pantā formulēto procedūru.

2004/0261 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVAI

ar ko groza Direktīvu 77/388/EEK nolūkā vienkāršot pievienotās vērtības nodokļa saistības

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 93. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[9],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[10],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[11],

tā kā:

(1) Kopējās pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēmas kontekstā vajag vienkāršot uzņēmējsabiedrību pienākumus, jo šie pienākumi pašlaik ir neproporcionāli apgrūtinoši un tādējādi traucē iekšējā tirgus vienmērīgai funkcionēšanai, nepamatoti kavējot uzņēmējsabiedrību iespējas iesaistīties saimnieciskā darbībā citās dalībvalstīs.

(2) Kopējām definīcijām tām precēm un pakalpojumiem, kuriem dalībvalstis var piemērot pilnīgus vai daļējus ierobežojumus atskaitīšanas tiesībām, jāveicina, lai uzņēmumi izmantotu PVN atmaksas procedūru dalībvalstīs, kur tie nav reģistrēti.

(3) Par darījumiem starp ar nodokli apliekamām personām, ja piegādātājs nav reģistrēts attiecīgajā dalībvalstī, kurā notiek piegāde, paplašinātiem gadījumiem, kuros klientam ir pienākums maksāt nodokli, jāvienkāršo PVN saistības piegādātājam, kurš nav reģistrēts attiecīgā valstī, neradot klientam papildu administratīvo slogu.

(4) Jāvienkāršo ar nodokli apliekamu personu saistības, kurām ir pienākums maksāt PVN dalībvalstīs, kurās tās nav reģistrētas, padarot tām iespējamu „vienas pieturas shēmas" izmantošanu, kas ir shēma, kura pēc to vēlēšanās nodrošina vienu elektronisku kontaktpunktu pievienotās vērtības nodokļa reģistrācijai un deklarēšanai.

(5) Šādai shēmai jābūt atvērtai ne tikai ar nodokli apliekamām personām, kas ir reģistrētas Kopienas teritorijā, bet arī ar nodokli apliekamām personām, kuras, lai gan tās tur nav reģistrētas, veic ar nodokli apliekamu darbību Kopienā. Tomēr tai nav jāaptver ar nodokli apliekamas personas, kas piegādā elektroniskus pakalpojumus ar nodokli

---

9 OV C […], […], lpp. […].
10 OV C […], […], lpp. […].
11 OV C […], […], lpp. […].

neapliekamām personām, atstājot savā vietā izveidoto shēmu, lai veicinātu to finansiālo saistību ievērošanu.

(6) Ārpus Kopienas valstu operatoriem, kuri ir iereģistrēti saskaņā ar speciālo shēmu, netiks uzlikti nekādi pienākumi iecelt nodokļu pārstāvi, jo šādi pienākumi atceltu visas priekšrocības, kas iegūtas no šīs vienkāršošanas.

(7) Ar nodokli apliekamām personām, kas iereģistrētas saskaņā ar speciālo shēmu, jāievēro īpašie pienākumi, kas formulēti šajā direktīvā.

(8) Naudas pārskaitījumi maksājumu vai atmaksas veidā jāveic tieši starp ar nodokli apliekamām personām un patēriņa dalībvalstīm.

(9) Dalībvalstīm jāatļauj lielāka elastīguma pakāpe, nosakot slieksni, zem kura mazajām uzņēmējsabiedrībām var tikt piešķirti PVN pienākumu atvieglojumi. Šim elastīgumam jādod iespēja katrai dalībvalstij noteikt atvieglojumus, ņemot vērā savu nacionālo ekonomiku.

(10) Speciālie tālpārdošanas pasākumi jāvienkāršo ar noteikumu par vienotu limitu piegādēm visām dalībvalstīm, kas nav dibinājuma dalībvalsts, tā vietā, lai noteiktu atsevišķu limitu katrai galamērķa dalībvalstij.

(11) Tā kā ierosinātās darbības mērķus dalībvalstis nevar pietiekoši sasniegt un tos tādēļ, darbības mēroga dēļ, labāk sasniegtu Kopienas līmenī, Kopiena var pāriet pie pasākumiem, saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma 5. pantā. Atbilstoši proporcionalitātes principam, kā noteikts šajā pantā, šī direktīva nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai.

(12) Tādēļ Direktīva 77/388/EEC atbilstoši jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU:

1. pants

Direktīvu 77/388/EEK groza šādi:

1) Šādi ir groza 17. pantu, 28f. pantā izklāstītajā versijā:

a) 4. punktu ir groza šādi:

i) pirmā apakšpunkta pirmajā ievilkumā atsauce uz „Direktīvu 79/1072/EEK” ir aizstāta ar „Padomes Direktīvu xx/xxx/EK(*)”;

ii) otrajā apakšpunktā ir svītrots a) punkts;

iii) otrā apakšpunkta c) punktā atsauce uz „Direktīvu 79/1072/EEK” ir aizstāta ar „Direktīvu xx/xxx/EK

*) OV L […], […], p. […].’;

b) Svītro 6. punktu.

2) Iekļauj šādu 17a. pantu:

„17a. pants
Atskaitīšanas tiesību ierobežojumi

1. Dalībvalstis, neierobežojot 17. panta 5. punktu, var piemērot pilnīgus vai daļējus ierobežojumus ar nodokli apliekamās personas tiesībām atskaitīt viņam pieskaitīto pievienotās vērtības nodokli par sekojošo:

a) izdevumi par luksusprecēm, atrakcijām vai izklaidi;

b) izdevumi par ceļošanu, pajumti, pārtiku vai dzērieniem, kas atšķiras no izdevumiem, kuri bijuši ar nodokli apliekamai personai savas darbības gaitā piegādājot par atlīdzību ceļošanu, pajumti, pārtiku vai dzērienus;

c) izdevumi, kas saistīti ar motorizētiem sauszemes transportlīdzekļiem, izņemot ar nodokli apliekamas personas preču krājumu transportlīdzekļus un transportlīdzekļus realizācijai šīs darbības izpildes laikā, ko izmanto kā taksometrus, autobraukšanas apmācībai skolās vai kas izmantoti nomai vai izpirkuma nomai;

d) izdevumi, kas saistīti ar laivām vai gaisa kuģiem, izņemot tos, kas paredzēti vienīgi izmantošanai personu vai preču komerctransportam.

2. Dalībvalstis 1. punkta izpratnē var noteikt motorizētu sauszemes transportlīdzekļu minimālās izmantošanas procentuālo attiecību uzņēmējdarbības nolūkos.

3. 1. un 2. punkts tiek piemērots visām automašīnām, kas nav lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktori, kuras parasti izmanto personu vai preču pārvadāšanai pa ceļu un kuru maksimāli pieļaujamā masa nepārsniedz 3500 kilogramus, un kurām papildus vadītāja vietai ir ne vairāk kā astoņas vietas.

Saistītie izdevumi aptver transportlīdzekļa pirkšanu, ieskaitot montāžas un tamlīdzīgus līgumus, ražošanu, iegādāšanos Kopienas iekšienē, importu, izpirkuma nomu vai nomu, izmaiņas, remontēšanu vai tehnisko apkopi, un izdevumus piegādēm vai pakalpojumiem, kas veikti saistībā ar transportlīdzekļiem un to izmantošanu.

3) 21. pantā, 28g. pantā izklāstītajā versijā, 1. punkta b) apakšpunkts tiek aizstāts ar sekojošo:

“b) ar nodokli apliekamas personas, kurām tiek piegādāti pakalpojumi, ko ietver 9. panta 2. punkta e apakšpunkts, vai personas, kuras pievienotās vērtības nodokļa nolūkiem ir reģistrētas tās valsts teritorijā, kurai tiek piegādātas preces, ko aptver pasākumi, kas formulēti 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā vai tiek piegādāti pakalpojumi, ko ietver 9. panta 2. punkta a) un c) apakšpunkts vai 28b. panta C, D, E un F punkts, ja šo preču piegādi veic vai pakalpojumus izpilda ar nodokli apliekama persona, kam nav dibinājuma šīs valsts teritorijā;”

4) Iekļauts sekojošais 22b. pants:

„ 22b. pants

Vienas pieturas shēma saistību izpildei dalībvalstīs, kurās ar nodokli apliekamā persona nav reģistrēta attiecīgajāvalstī

A. Definīcijas

Šī panta izpratnē, un neierobežojot citus Kopienas noteikumus, tiek piemērotas sekojošas definīcijas:

(1) „Reģistrācijas dalībvalsts" nozīmē dalībvalsti, kurā Kopienā dibināta ar nodokli apliekama persona ir reģistrējusi savu uzņēmējsabiedrību vai tai ir noteikts uzņēmums, no kura tiek piegādātas preces vai pakalpojumi, vai ja tā reģistrēta ārpus Kopienas, tad patēriņa dalībvalsts, ar kuru ar nodokli apliekama persona izvēlas sazināties, lai noteiktu, kad sākas viņas kā ar nodokli apliekamas personas darbība Kopienā;

(2) „Patēriņa dalībvalsts" nozīmē dalībvalsti, kurā tiek uzskatīts, ka notiek preču vai pakalpojumu piegāde atbilstoši 8., 9. un 28b. pantam.

B. Apjoms

Dalībvalstis ļauj jebkurai ar nodokli apliekamai personai, kas piegādā preces vai pakalpojumus, par kuriem viņai ir pienākums maksāt pievienotās vērtības nodokli vienā vai vairākās patēriņa dalībvalstīs, kur tā nav ne nodibinājusi savu uzņēmējsabiedrību, ne arī tai ir noteikts uzņēmums, lai izpildītu savas saistības, izmantojot speciālo shēmu, kas paredzēta atbilstoši šim pantam, izņemot tās ar nodokli apliekamas personas, kas nav reģistrētas attiecīgajā valstī un kas piegādā elektroniskos pakalpojumus ar nodokli neapliekamām personām, kuras izmanto speciālo shēmu, kas paredzēta atbilstoši 26c. pantam.

C. Reģistrācija

1. Katra ar nodokli apliekama persona paziņo reģistrācijas dalībvalstij, kad tā vēlas sākt izmantot vienas pieturas shēmu. Šo paziņojumu veic ar elektroniskiem līdzekļiem.

   Ar nodokli apliekama persona nodrošina informāciju, kas vajadzīga tās iereģistrēšanai saskaņā ar vienas pieturas shēmu. Tā paziņo arī to, vai tā jau ir reģistrēta pievienotās vērtības nodokļa nolūkiem dalībvalstīs, kurās tā nav reģistrēta un tai ir noteikts uzņēmums, un, ja tā ir, tad norāda reģistrācijas numuru ar kādu tā ir iereģistrēta.

2. Reģistrācijas dalībvalsts saprātīgā laika periodā iereģistrē ar nodokli apliekamo personu, kas minēta 1. punktā. Šajā nolūkā dalībvalsts izmanto individuālu numuru, kas jau piešķirts ar nodokli apliekamajām personām attiecībā uz tās pienākumiem saskaņā ar iekšējo sistēmu.

   Ar nodokli apliekamas personas, kurām ir uzņēmumi vairāk nekā vienā dalībvalstī, var lūgt, lai katrs uzņēmums tiktu reģistrēts saskaņā ar vienas pieturas shēmu attiecībā uz to piegādēm, kas veiktas dalībvalstīs, kur ar nodokli apliekamajai personai nav uzņēmuma.

3. Katra ar nodokli apliekamā persona informē reģistrācijas dalībvalsti par jebkurām izmaiņām reģistrācijas datos, kas sniegti saskaņā ar 1. punktu. Šī informācija tiek sniegta ar elektroniskiem līdzekļiem.

4. Katra ar nodokli apliekama persona paziņo reģistrācijas dalībvalstij, kad tā vēlas izbeigt izmantot šo shēmu vai kad tās darbība mainās tādā apmērā, ka tā vairs nepretendē uz vienas pieturas shēmu. Šis paziņojums jāveic ar elektroniskiem līdzekļiem.

5. Reģistrācijas dalībvalsts nekavējoši izsvītro no identifikācijas reģistra jebkuru ar nodokli apliekamu personu, kura vairs neatbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi, lai pretendētu uz vienas pieturas shēmu.

Jo sevišķi reģistrācijas dalībvalsts izslēgs ar nodokli apliekamas personas no līdzdalības vienas pieturas shēmā sekojošos gadījumos:

a) ja ar nodokli apliekamā persona informē reģistrācijas dalībvalsti, ka tā vairs nepiegādā preces vai pakalpojumus nevienā dalībvalstī vai dalībvalstīs, kas nav reģistrācijas dalībvalsts;

b) ja var citādi pieļaut, ka ar nodokli apliekamās personas ar nodokli apliekamā darbība ir beigusies;

c) ja ar nodokli apliekamā persona vairs neizpilda prasības, kas vajadzīgas, lai ļautu izmantot šo shēmu;

d) ja ar nodokli apliekamā persona nemitīgi neievēro noteikumus, kas reglamentē šīs shēmas izmantošanu.

D. Reģistrācija

Ar nodokli apliekama persona, kas ir iereģistrēta sarakstā atbilstoši vienas pieturas shēmai, netiks reģistrēta 22. panta 1. punkta c apakšpunkta izpratnē nekur citur, kā tajā dalībvalstī, kurā tai ir dibinājums.

E. Pārskats un apkopojošs paziņojums

1. Katra ar nodokli apliekama persona, kas iereģistrēta atbilstoši vienas pieturas shēmai, iesniedz reģistrācijas dalībvalstī pievienotās vērtības nodokļa pārskatu par katru kalendāro ceturksni, izklāstot visas preču un pakalpojumu piegādes, par kurām tai ir pievienotās vērtības nodokļa maksāšanas saistības dalībvalstīs, kur tā nav ne nodibinājusi savu uzņēmējsabiedrību, ne arī tai ir noteikts uzņēmums. Ja ar nodokli apliekamā persona nav reģistrēta Kopienā, pārskatā iekļauj arī piegādes, kas veiktas reģistrācijas dalībvalstī.

Pārskats, kas jāizpilda ar elektroniskiem līdzekļiem, jāiesniedz 20 dienu laikā, kas seko tā perioda beigām, uz kuru tas attiecas.

2. Pārskatā, kas minēts 1. punktā, katrai patēriņa dalībvalstij, kur maksājams pievienotās vērtības nodoklis, tiek izklāstīta visa informācija, kas nepieciešama, lai aprēķinātu nodokļu apjomu, kas jāiekasē, un atskaitījumus, kas jāveic pārskatā ietvertajā laika posmā.

3. Pārskats, kas minēts 1. punktā, tiek izpildīts EUR. Patēriņa dalībvalstis, kuras nav pieņēmušas EUR, var pieprasīt, lai pārskata daļa, kas attiecas uz preču un pakalpojumu piegādi to teritorijā, tiktu izpildīts to nacionālajā valūtā.

4. Ja saskaņā ar 28a. panta 5. punkta b apakšpunktu ar nodokli apliekamajai personai ir pienākums iesniegt datus atbilstoši 22. panta 6. punkta b apakšpunktam, tad numurs, kas minēts 22. panta 6. punkta b apakšpunkta trešās daļas otrajā ievilkumā, ir numurs, uz kuru atsaucas šīs daļas pirmais ievilkums. Ar nodokli apliekamā persona skaidrā veidā apkopojošā paziņojumā norāda to dalībvalsti, kurā tika veikta iegāde.

F. Maksājumi un atmaksas

1. Ar nodokli apliekamā persona maksā pievienotās vērtības nodokli, kad iesniedz pievienotās vērtības nodokļa atskaiti. Maksājums tiek veikts tieši bankas kontā katras attiecīgās patēriņa dalībvalsts valūtā.

2. Kad pievienotās vērtības nodokļa summa, kas jāietur konkrētā kalendārā ceturksnī, ir lielāka par maksājamo nodokļa summu, dalībvalstis var vai nu veikt atmaksu, vai pārcelt pārpalikumu uz priekšu uz turpmāko laika posmu atbilstoši nosacījumiem, kurus tās ir noteikušas saskaņā ar 18. panta 4. punktu.

G. Īpaši noteikumi ar nodokli apliekamai personai, kas ir reģistrēta ārpus Kopienas

Reģistrācijas dalībvalsts 22. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē identificē ar nodokli apliekamu personu, kam nav dibinājuma Kopienā, tajā pašā laikā, kad tā veic darbību, kas minēta šī panta C daļas 2. punktā.

5) Šādi groza 24. pantu:

a) 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

„2. Dalībvalstis var atbrīvot ar nodokli apliekamas personas, kuru ikgadējais apgrozījums nepārsniedz limitu, ko var uzstādīt ne augstāku par EUR 100 000 vai ekvivalentu nacionālajā valūtā pēc pārrēķināšanas koeficienta 2006. gada 1. jūlijā. Tās var piemērot vienu vai vairākus limitus, kas nekādā gadījumā nevar pārsniegt EUR 100 000 vai ekvivalentu nacionālajā valūtā 2006. gada 1. jūlijā.

Dalībvalstis ik gadu var pārskatīt limitus, ko tās piemēro. Saskaņā ar šādu ikgadēju pārskatīšanu maksimālo limitu EUR 100 000, vai ekvivalentu nacionālajā valūtā, kas piemērojams 2006. gada 1. jūlijā, var paaugstināt tikai tad, lai saglabātu vērtību šo limitu reālā izteiksmē.

Dalībvalstis, kas ir realizējušas izvēles iespēju saskaņā ar Direktīvas 67/228/EEC 14. pantu, lai ieviestu atbrīvojumus vai diferencētus nodokļu atvieglojumus, var saglabāt tos un pasākumus to piemērošanai, ja tie atbilst PVN sistēmai.

3. Atvieglojums, kas paredzēts saskaņā ar 2. punktu, netiek piemērots sekojošiem darījumiem:

a) darījumi, kas tiek veikti neregulāri, uz ko atsaucas 4. panta 3. punkts;

b) jaunu transportlīdzekļu piegādes, ko veic atbilstoši nosacījumiem, kas precizēti 28c. panta A punktā;

(c) preču un pakalpojumu piegādes, ko veic ar nodokli apliekama persona, kas nav reģistrētas tajā dalībvalstī, kurā maksājams pievienotās vērtības nodoklis.

4. Apgrozījums, kas kalpo kā norāde to pasākumu piemērošanas nolūkā, kas paredzēts 2. punktā, sastāv no šādām summām, neieskaitot pievienotās vērtības nodokli:

a) preču un pakalpojumu vērtība, cik vien tie ir aplikti ar nodokļiem, ieskaitot no nodokļa atbrīvotus darījumus, atskaitot pievienotās vērtības nodokli, kas samaksāts iepriekšējā stadijā, saskaņā ar 28. panta 2. punktu;

b) darījumu vērtība, kam ir nodokļu atbrīvojumi saskaņā ar 15. pantu;

c) nekustamā īpašuma darījumu, 13. panta B daļas d apakšpunktā minēto finanšu darījumu un apdrošināšanas pakalpojumu vērtība, ja vien šie darījumi nav palīgdarījumi.

Tomēr, apgrozījuma aprēķināšanas nolūkā netiek ņemta vērā uzņēmuma materiālo vai nemateriālo aktīvu pārdošana."

b) Svītro 8. un 9. punktu.

6) Svītro 24a. pantu.

7) 28b. panta B. daļā 2. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

„Šī panta 1. punkts netiek piemērots preču piegādēm, kas nosūtītas vai transportētas uz no piegādātāja valsts atšķirīgu dalībvalsti, ja tiek ievēroti sekojoši nosacījumi:

a) piegādātās preces nav produkcija, kas apliekama ar akcīzes nodokli;

b) šādu piegāžu kopējā vērtība, neskaitot pievienotās vērtības nodokli, nepārsniedz EUR 150 000 vai ekvivalentu nacionālajā valūtā vienā kalendārajā gadā;

c) kopējā vērtība, neieskaitot pievienotās vērtības nodokli, tādu preču piegādēm, kas nav ar akcīzes nodokli apliekama produkcija, iepriekšējā kalendārajā gadā nepārsniedz EUR 150 000 vai ekvivalentu nacionālajā valūtā."

2. pants

1. Vēlākais līdz 2006. gada 30. jūnijam dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi šīs direktīvas ievērošanai. Tās nekavējoties paziņo Komisijai šo aktu tekstus un korelācijas tabulu starp šiem aktiem un šo direktīvu.

Šos aktus tās piemēro no 2006. gada 1. jūlija.

Kad dalībvalstis pieņem šos aktus, tajos tiek ietverta atsauce uz šo direktīvu vai to pavadraksts ir šāda atsauce to oficiālas publikācijas gadījumā. Dalībvalstis nosaka, kā šāda atsauce jāsagatavo.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai to nacionālo tiesību aktu pamatnoteikumus, ko tās pieņem šīs direktīvas aptvertajā jomā.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, […]

Padomes vārdā -
Priekšsēdētājs

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVAI

ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 77/388/EEK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksai ar nodokli apliekamām personām, kuras nav reģistrētas attiecīgās valsts teritorijā, bet ir reģistrētas citā dalībvalstī

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1977. gada 17. maija Direktīvu 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķināšanas bāze[12], un jo sevišķi tās 29a. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[13],

tā kā:

(1) Ar Direktīvas 77/388/EEK ieviešanas noteikumiem, kas formulēti 1979. gada 6. decembra Padomes Direktīvā 79/1072/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķināšanas bāze[14], ir izvirzītas ievērojamas problēmas gan dalībvalstu administratīvajām iestādēm, gan uzņēmējsabiedrībām.

(2) Pasākumos, kas formulēti šajā direktīvā, ir jāizdara grozījumi tā, lai lēmumus par atmaksas iesniegumiem var paziņot triju mēnešu laikā pēc dienas, kad šie lūgumi tika iesniegti un atmaksa tiek veikta tādā pašā laika periodā. Ar tādu nolūku procedūra jāvienkāršo un jāmodernizē, ļaujot izmantot modernās tehnoloģijas.

(3) Jaunā procedūra rada lielāku tiesisko drošību uzņēmējsabiedrībām, jo atmaksu vairs nevar atteikt, kad ir pārsniegts noteiktais aizkavēšanās laiks.

(4) Direktīvā 77/388/EEK bija iekļauts noteikums, kas attiecās uz Direktīvas 79/1072/EEK piemērošanu. Skaidrības un labākas redakcijas nolūkā šis noteikums tagad ir iekļauts šajā direktīvā un svītrots Direktīvā 77/388/EEK.

(5) Tā kā ierosinātās darbības mērķus nevar pietiekami sasniegt dalībvalstis un tādēļ tos, pamatojoties uz darbības mērogu, var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var veikt pasākumus, atbilstoši subsidiaritātes principam, kas noteikts Līguma 5. pantā.

---

12 OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/66/EK (OV L 168, 1.5.2004., 35. lpp.).

13 OV C […], […], lpp. […].

14 OV L 331, 27.12.1979., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

Atbilstoši proporcionalitātes principam, kas noteikts šajā pantā, šī direktīva nepārsniedz to, kas vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai.

(6) Skaidrības interesēs Direktīva 79/1072/EEK tādēļ ir jāaizstāj.

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šajā direktīvā formulēti sīki izstrādāti noteikumi pievienotās vērtības nodokļa atmaksai, kas paredzēta Direktīvas 77/388/EEK 17. panta 3. punktā, versijā, kas sniegta tās 28f. pantā, ar nodokli apliekamām personām, šīs direktīvas 4. panta 1. punkta nozīmē un saskaņā ar šī panta 2. punktu, kas nav reģistrētas attiecīgās valsts teritorijā, bet kuras ir reģistrētas citā dalībvalstī, turpmāk tekstā – „ar nodokli apliekamas personas, kas nav reģistrētas attiecīgajā valstī".

2. Šī direktīva tiek piemērota jebkurai ar nodokli apliekamai personai, kas nav reģistrēta attiecīgajā valstī, bet kas atbilst sekojošiem nosacījumiem:

   a) atmaksas perioda laikā tai šīs valsts teritorijā, turpmāk tekstā – „atmaksas dalībvalsts", nav bijusi mītnesvieta tās saimnieciskajai darbībai, vai noteikta uzņēmuma, no kura tika realizēti komerciāli darījumi, vai, ja nebija šādas mītnesvietas vai noteikta uzņēmuma, nav bijusi tās juridiskā adrese vai parastā pastāvīgās uzturēšanās vieta;

   b) atmaksas perioda laikā tā nav piegādājusi nekādas preces vai pakalpojumus, kas tiek uzskatīti par piegādātiem atmaksas dalībvalstī, izņemot sekojošus darījumus:

      i) transporta pakalpojumi un to palīgpakalpojumi, kas atbrīvoti no nodokļiem saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 14. panta 1. punkta i) apakšpunktu, 15. pantu vai 16. panta 1. punkta B, C un D daļu;

      ii) preču un pakalpojumu piegādes, kas nodrošinātas gadījumos, kad pievienotās vērtības nodokli jāmaksā vienīgi tai personai, kurai tās piegādātas, saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 21. panta 1. punkta a), b), c) un f) apakšpunktu.

2. pants

Šī direktīva netiek piemērota attiecībā uz precēm, kuru piegādes ir, vai var tikt, atbrīvotas atbilstoši Direktīvas 77/388/EEK 28c. panta A daļai, kad piegādātās preces nosūta vai transportē ieguvējs vai tās nosūta vai transportē uz ieguvēja rēķina. Tā netiek piemērota arī precēm, kuru piegāde ir atbrīvota vai var būt atbrīvota no nodokļa saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 15. panta 2. punktu.

3. pants

Dalībvalstis atmaksā jebkurai ar nodokli apliekamai personai, kas nav reģistrēta attiecīgajā valstī, jebkuru pievienotās vērtības nodokli, kas pieskaitīts attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, ko tai piegādājusi cita ar nodokli apliekama persona šo valstu teritorijā vai attiecībā uz preču importu šo valstu teritorijā, cik vien šādas preces vai pakalpojumi ir par pamatu atskaitīšanas tiesībām šeit un tiek izmantoti sekojošo darījumu nolūkos:

a) darījumi, kas minēti Direktīvas 77/388/EEK 17. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā;

b) darījumi, par kuriem pievienotās vērtības nodokļa maksāšanas pienākums ir tikai tai personai, kurai ir piegādātas preces vai pakalpojumi, saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 21. panta 1. punkta a), b), c) un f) apakšpunktu.

4. pants

Lai ar nodokli apliekamai personai, kura nav dibinājuma, būtu tiesības uz atmaksu saskaņā ar 3. pantu, tai jāveic darījumi, kas ir par pamatu atskaitīšanas tiesībām tajā dalībvalstī, kurā tā ir dibināta.

Kad ar nodokli apliekama persona, kura nav reģistrēta attiecīgajā valstī, veic gan darījumus, kas ir par pamatu atskaitīšanas tiesībām, gan darījumus, kas nav par pamatu ieturējumu tiesībām, dalībvalstī, kurā tā ir reģistrēta, atskaitīšanas dalībvalstī var atmaksāt tikai tādu pievienotās vērtības nodokļa daļu, kas ir izskaidrojama ar pirmajiem darījumiem.

5. pants

1. Lai iegūtu atmaksu saskaņā ar 3. pantu, ar nodokli apliekama persona, ka nav reģistrēta attiecīgajā valstī, iesniedz atmaksas pieteikumu, turpmāk tekstā – „pieteikums” tajā dalībvalstī, kurā tā ir dibināta. Šis iesniegums tiek sastādīts ar elektroniskiem līdzekļiem.

2. Atmaksas pieteikumā tiek noteikta sekojoša informācija katrai dalībvalstij, kurā ar nodokli apliekamā persona maksājusi pievienotās vērtības nodokli,:

   a) piegādātāja nosaukums un pilna adrese;

   b) izņemot importa gadījumu, piegādātāja pievienotās vērtības nodokļa maksātāja reģistrācijas numurs vai nodokļu norādes numurs, ko noteikusi dalībvalsts atbilstoši Direktīvas 77/388/EEK 22. panta 9. punkta e apakšpunktam;

   c) izņemot importa gadījumu, iepirkuma dalībvalsts ISO kods atbilstoši Direktīvas 77/388/EEK 22. panta 1. punkta d) apakšpunktam;

   d) faktūrrēķina vai importa dokumenta datums un numurs;

   e) ar nodokli apliekamā summa un pievienotās vērtības nodokļa summa, izteikta tās dalībvalsts valūtā, kurā tika maksāts nodoklis;

f) ieturētā pievienotās vērtības nodokļa summa, izteikta tās dalībvalsts valūtā, kurā tika maksāts nodoklis;

g) iegādāto preču un pakalpojumu raksturs, ko apraksta sekojošs kods:

1. = degviela;

2. = pajumte;

3. = restorānu pakalpojumi;

4. = ceļošanas izdevumi, piemēram, braukšanas maksa taksometrā, transporta līdzekļu īstermiņa noma, braukšanas maksa sabiedriskajā transportā;

5. = gadatirgi un izstādes;

6. = transporta līdzekļu nomāšana;

7. = maksa par ceļu lietošanu un ceļa lietotāja maksa;

8. = citi.

Pirmā apakšpunkta g) punkta 8. koda nolūkiem tiek pieprasīts pilns preču un pakalpojumu apraksts.

6. pants

1. Pieteikums attiecas uz preču un pakalpojumu iepirkumu, par kuriem izrakstīts rēķins, vai importu, kas veikts laika periodā, kas nav mazāks par trīs mēnešiem un nav ilgāks par vienu kalendāro gadu. Tomēr pieteikums var atteikties uz laika periodu, kas ir mazāks par trim mēnešiem, ja šis periods pārstāv atlikušo kalendāro gadu.

Pieteikums var būt saistīts arī ar faktūrrēķiniem vai importa dokumentiem, ko neaptver iepriekšējie pieteikumi, un attiekties uz darījumiem, kas pabeigti apskatāmajā kalendārajā gadā.

Pieteikums tiek iesniegts sešu mēnešu laikā pēc tā kalendārā gada beigām, kurā nodoklis kļuva apliekams.

2. Ja pieteikums ir saistīts ar laika periodu, kas ir īsāks par vienu kalendāro gadu, bet ne mazāk par trijiem mēnešiem, pieprasītā atmaksas summa nevar būt mazāka par EUR 200 vai tās ekvivalentu nacionālajā valūtā.

Ja pieteikums ir saistīts ar kalendārā gada periodu vai atlikušo kalendāro gadu, atmaksas summa nevar būt mazāka par EUR 25 vai tās ekvivalentu nacionālajā valūtā.

7. pants

1. Dalībvalsts, kurā tika maksāts pievienotās vērtības nodoklis, dara iesniedzējam zināmu savu lēmumu attiecībā uz atmaksas iesniegumu trīs mēnešu laikā pēc dienas, kad pieteikums tika iesniegts.

2. Atmaksa tiek veikta pirms tā trīs mēnešu laika perioda beigām, kas minēts 1. punktā.

   Atmaksa tiek veikta atmaksas dalībvalstī vai, pēc iesniedzēja lūguma, tajā dalībvalstī, kur iesniedzējs ir reģistrēts. Pēdējā gadījumā jebkuras bankas nodevas par pārskaitījumu atmaksas dalībvalsts ietur no summas, kas jāatmaksā iesniedzējam.

3. Ja pieteikums ir noraidīts, tās dalībvalsts kompetentas iestādes, kurā nodoklis tika maksāts, atteikuma pamatu paziņo ar nodokli apliekamajai personai, kura nav reģistrēta attiecīgajā valstī.

   Šādus atteikumus var pārsūdzēt tās dalībvalsts kompetentām iestādēm, kurā nodoklis tika maksāts, saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem par formu un termiņa ierobežojumiem, kas reglamentē atmaksas prasības, ko veic ar nodokli apliekamas personas, kas ir reģistrētas tajā pašā dalībvalstī.

4. Īpašos gadījumos dalībvalsts, kurā tika maksāts pievienotās vērtības nodoklis, var pieprasīt papildinformāciju trīs mēnešu laikā pēc dienas, kurā lūgums ir iesniegts. Pēc šī laika posma beigām nevar pieprasīt nekādu papildinformāciju.

   Šajos gadījumos lēmums attiecībā uz pieteikumu tiek darīts zināms iesniedzējam trīs mēnešu laikā pēc datuma, kurā tika iesniegta papildinformācija. Atmaksa tiek veikta tajā pašā laika periodā.

5. Ja attiecīgajā termiņā nav skaidri izteikta atteikuma, atbilstoši 2. vai 4. punktā formulētajam, tiek uzskatīts, ka pieteikumam ir dota piekrišana.

8. pants

Ja pieteikums par atmaksu nav skaidri noraidīts, bet maksājums atmaksai nav veikts līdz triju mēnešu laika perioda beigām, kas formulēts, attiecīgi, 7. panta 1. punkta pirmajā apakšpunktā vai 7. panta 4. punkta otrajā apakšpunktā, dalībvalsts no veicamās atmaksas summas maksā procentus ar likmi 1% mēnesī, ko aprēķina no dienas, kurā atmaksu bija jāveic, līdz dienai, kurā atmaksa faktiski tika veikta.

9. pants

Direktīva 79/1072/EEK tiek atcelta un šī atcelšana ir spēkā no 2006. gada 1. jūlija.

Atsauces uz minēto direktīvu tiek iztulkotas kā atsauces uz šo direktīvu.

10. pants

1. Vēlākais līdz 2006. gada 1. jūlijam, dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi šīs direktīvas ievērošanai. Tās nekavējoties paziņo Komisijai šo aktu tekstus un korelācijas tabulu starp šiem aktiem un šo direktīvu.

   Šos aktus tās piemēro no 2006. gada 1. jūlija.

   Kad dalībvalstis pieņem šos aktus, tajos ir ietverta atsauce uz šo direktīvu vai to pavadraksts ir šāda atsauce to oficiālas publikācijas gadījumā. Dalībvalstis nosaka, kā šāda atsauce jāsagatavo.

2. Dalībvalstis paziņo to Komisijai nacionālo tiesību aktu pamatnoteikumus, ko tās pieņem šīs direktīvas aptvertajā jomā.

11. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

12. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, […]

Padomes vārdā -
Priekšsēdētājs

2004/0262 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULAI

ar ko groza Regulu (EC) Nr. 1798/2003 par administratīvas sadarbības pasākumu ieviešanu saistībā ar vienas pieturas shēmu un pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanas procedūru

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 93. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[15],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[16],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[17],

tā kā:

(1) Saskaņā ar Padomes Direktīvu 200Y/XX/EK DD/MM/200X, ar kuru izdarīti grozījumi Direktīvā 77/388/EEK nolūkā vienkāršot pievienotās vērtības nodokļa saistības[18], vienas pieturas shēmu var piedāvāt visām ar nodokli apliekamām personām ar pievienotās vērtības nodokļa (PVN) saistībām dalībvalstī, kurās tās nav reģistrētas.

(2) Padomes Direktīva 200Y/XX/EK DD/MM/200X, ar kuru nosaka pasākumus pievienotās vērtības nodokļa atmaksai ar nodokli apliekamām personām, kas nav reģistrētas attiecīgās valsts teritorijā, bet kuras ir reģistrētas citā dalībvalstī[19], vienkāršo procedūru PVN atmaksas iegūšanai dalībvalstī, kurā attiecīgajai ar nodokli apliekamajai personai nav nekādas PVN reģistrācijas.

(3) Tomēr abas šīs direktīvas ir saistītas ar ievērojama apjoma papildinformācijas apmaiņu starp dažādām iesaistītajām dalībvalstīm. Tādēļ vajag izdarīt grozījumus 2003. gada 7. oktobra Padomes Regulā (EK) Nr. 1798/2003/EKpar administratīvo sadarbību pievienotās vērtības nodokļa jomā un atcelt Regulu (EEK) Nr. 218/92[20]. Nepieciešamajai informācijas apmaiņai nav jābūt ar neproporcionālu administratīvu slogu iesaistītajām dalībvalstīm.

---

15 OV C […], […], lpp. […].
16 OV C […], […], lpp. […].
17 OV C […], […], lpp. […].
18 OV C […], […], lpp. […].
19 OV C […], […], lpp. […].
20 OV L 264, 15.10.2003., 1. lpp.

(4) Informācijas apmaiņai jānotiek ar elektroniskiem līdzekļiem, pamatojoties uz esošajām informācijas apmaiņas sistēmām.

(5) Vajag precizēt attiecīgos reģistrācijas dalībvalstu un reģistrācijas pienākumus, jo sevišķi attiecībā uz informācijas pārraides izpildes termiņiem un ar nodokli apliekamo personu kontroli.

(6) Tā kā dalībvalstis ierosinātās rīcības mērķus nevar pietiekami sasniegt un tādēļ tie, pamatojoties uz rīcības mērogu, labāk var tikt sasniegti Kopienas līmenī, Kopiena var veikt pasākumus atbilstoši Līguma 5. pantā noteiktajam subsidiaritātes principam. Atbilstoši proporcionalitātes principam, kas noteikts šajā pantā, šī Direktīva nepārsniedz to, kas vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU:

1. pants

Regulā (EK) Nr. 1798/2003 tiek izdarīti šādi grozījumi:

(1) 1. panta 1. punktu papildina ar šādu piekto apakšpunktu:

„Šajā regulā formulēti arī noteikumi un procedūras informācijas apmaiņai par pievienotās vērtības nodokli ar elektroniskajiem līdzekļiem par precēm un pakalpojumiem, ko piegādājušas ar nodokli apliekamas personas, kuras ir izvēlējušās speciālo shēmu, kas paredzēta Direktīvas 77/388/EEK 22b. pantā, vai kuras izmanto PVN atmaksas procedūru, kas paredzēta Padomes Direktīvā 200Y/YY/EK*, ar nodokli apliekamām personām, kuras nav reģistrētas attiecīgās valsts teritorijā, bet kuras ir reģistrētas citā dalībvalstī.

*) OV L […], […], p. […].’;

(2) Tiek iekļautas sekojošas VIa un VIb nodaļas:

„VIa NODAĻA

Noteikumi par informācijas apmaiņu un saglabāšanu saistībā ar „vienas pieturas shēmu”, kas paredzēta Direktīvas 77/388/EEK 22b. pantā

34a. pants

Direktīvas 77/388/EEK 22b. panta A punktā ietvertās definīcijas tiek piemērotas šīs nodaļas izpratnē.

34b. pants

1. Reģistrācijas dalībvalsts nosūta sekojošu informāciju ar elektroniskiem līdzekļiem citu dalībvalstu kompetentām iestādēm:

   a) attiecībā uz ar nodokli apliekamām personām, kuras tikušas reģistrētas saskaņā ar speciālo shēmu, kas paredzēta Direktīvas 77/388/EEK 22b. pantā, turpmāk tekstā – „vienas pieturas shēma", informāciju, kas minēta tās Direktīvas 22b. panta C daļas 1. punktā, 10 dienu laikā pēc tā kalendārā mēneša beigām, kura laikā reģistrēšana ir veikta;

   b) sīku informāciju par jebkurām izmaiņām datos, kas minēti Direktīvas 77/388/EEK 22b. panta C daļas 3. punktā, vai izstāšanos vai darbības maiņu, kas minēta tās 22b. panta C daļas 4. punktā, 10 dienu laikā pēc šāda paziņojuma;

   c) sīku informāciju par jebkuru lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 22b. panta C daļas 5. punktu, lai izsvītrotu ar nodokli apliekamo personu no to personu reģistra, kas izmanto vienas pieturas shēmu, 10 dienu laikā pēc tā kalendārā mēneša beigām, kura laikā pieņemts šis lēmums;

   d) sīku informāciju par visām ar nodokli apliekamām personām tās teritorijā, kuras nav izvēlējušās vienas pieturas shēmu, bet kuras veic preču piegādi, kas saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 28b. panta B daļas 2. punktu, ir apliekama ar pievienotās vērtības nodokli citā dalībvalstī, nevis dibinājuma dalībvalstī.

2. Tehniskās detaļas, kas saistītas ar informēšanas noteikumu saskaņā ar 1. punktu, jo sevišķi attiecībā uz kopējo elektronisko ziņojumu saturu un formātu, tiek noteiktas saskaņā ar procedūru, kas minēta 44. panta 2. punktā.

34c. pants

1. Katra dalībvalsts izveido un turpina atjaunināt datu bāzi, kur tiek glabāts ar nodokli apliekamo personu saraksts, kas piegādā preces vai pakalpojumus atbilstoši vienas pieturas shēmai.

2. Tiek piemērots 22. pants.

34d. pants

1. Reģistrācijas dalībvalsts piecu dienu laikā pēc saņemšanas un ar elektroniskiem līdzekļiem pārsūta attiecīgās dalībvalsts kompetentām iestādēm informāciju, kas saņemta saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 22b. panta E daļas 1. punktu un saistīta ar ikvienas ar nodokli apliekamas personas ceturkšņa atskaitēm, kas reģistrēta vienas pieturas shēmas ietvaros, kā arī jebkuru informāciju, kas saistīta ar šādas atskaites izmaiņām.

2. Tehniskās detaļas, kas saistītas ar informēšanas noteikumu saskaņā ar 1. punktu, jo sevišķi attiecībā uz kopējo elektronisko ziņojumu saturu un formātu, tiek noteiktas saskaņā ar procedūru, kas minēta 44. panta 2. punktā.

34e. pants

Reģistrācijas dalībvalsts uz minimālo laika periodu, kas vajadzīgs kontroles nolūkā, saglabā informāciju, kas saņemta saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 22b. panta E daļas 1. punktu, un saistīta ar ikvienas ar nodokli apliekamas personas ceturkšņa atskaitēm, kas reģistrēta vienas pieturas shēmas ietvaros. Šis periods tiek noteikts atbilstoši procedūrai, kas minēta 44. panta 2. punktā.

34f. pants

1. Katra dalībvalsts tīmekļa vietnē padara pieejamu sīkāku informāciju, kas attiecas uz šādiem jautājumiem:

   a) vienas pieturas shēmas funkcionēšana;

   b) nacionālo tiesību aktu noteikumi, kas piemērojami darījumiem, kas veikti citās dalībvalstīs;

   c) attiecīgā bankas konta numurs un kontēšanas detaļas, kas jāiesniedz kopā ar maksājumu, ko veic ar nodokli apliekamas personas, izmantojot vienas pieturas shēmu.

   Katras dalībvalsts tīmekļa vietnes elektroniskā adrese tiks paziņota ar nodokli apliekamajām personām vienlaicīgi ar reģistrēšanas realizāciju atbilstoši Direktīvas 77/388/EEK 22b. panta C daļas 2. punktam.

2. Katra dalībvalsts nosūta Komisijai savu nacionālo tiesību aktu noteikumus, kas tiek piemēroti darījumiem un Komisija nodrošina šīs informācijas tulkojumus visās Eiropas Kopienas oficiālajās valodās.

3. Informācijas jautājumi un formāts, kas minēti 1. paragrāfā, tiek noteikti saskaņā ar procedūru, kas minēta 44. panta 2. punktā.

34g. pants

1. Kontroli pār ar nodokli apliekamajām personām, kuras izvēlējušās vienas pieturas shēmu, pēc iespējas koordinē dalībvalstis.

2. Ja reģistrācijas dalībvalsts nolemj veikt revīziju ar nodokli apliekamai personai, kura ir izvēlējusies vienas pieturas shēmu tās teritorijā, tā iepriekš informē citu iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes.

3. Ja patēriņa dalībvalsts nolemj veikt revīziju ar nodokli apliekamai personai, kura ir reģistrēta vienas pieturas shēmas ietvaros un veikusi piegādes tās teritorijā, tā iepriekš informē citu iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes.

4. Jebkura iesaistītā dalībvalsts var piedalīties revīzijā, ko veic reģistrācijas vai patēriņa dalībvalsts. Šai revīzijai var izmantot procedūras, kas minētas 11. un 12. pantā.

VIb NODAĻA

Noteikumi par informācijas apmaiņu un saglabāšanu saistībā ar procedūru, kas paredzēta Direktīvā 200Y/YY/EK, pievienotās vērtības nodokļa atmaksai ar nodokli apliekamām personām, kas nav reģistrētas attiecīgās valsts teritorijā, bet ir reģistrētas citā dalībvalstī

34h. pants

1. Ja dalībvalsts kompetenta iestāde saņem pieteikumu par pievienotās vērtības nodokļa atmaksu saskaņā ar Direktīvas 200Y/YY/EK 3. pantu, tā 10 dienu laikā pēc tā kalendārā mēneša beigām, kura laikā šis pieteikums tika saņemts, un ar elektroniskiem līdzekļiem informē atbilstošas kompetentas iestādes katrā attiecīgajā iepirkuma dalībvalstī, apstiprinot, vai iesniedzējs tās teritorijā ir reģistrēts kā pievienotās vērtības nodokļa maksātājs vai nav reģistrēts.

2. Tehniskās detaļas, kas saistītas ar šo informācijas noteikumu saskaņā ar 1. punktu, jo sevišķi saistībā ar kopējo elektronisko ziņojumu saturu un formātu, tiek noteiktas atbilstoši procedūrai, uz kuru atsaucas 44. panta 2. punkts.

34i. pants

Informācija par atmaksas procedūras darbību, kas formulēta Direktīvā 200Y/YY/EK, un par attiecīgajiem nacionālajiem noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz ierobežojumiem atskaitīšanas tiesībām, ko piemēro atbilstoši Direktīvas 77/388/EEK 17a. pantam, tiek iekļauta tīmekļa vietnē, uz ko ir atsauces 34f. pantā’

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Tā tiek piemērota no 2006. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, […]

Padomes vārdā -
Priekšsēdētājs